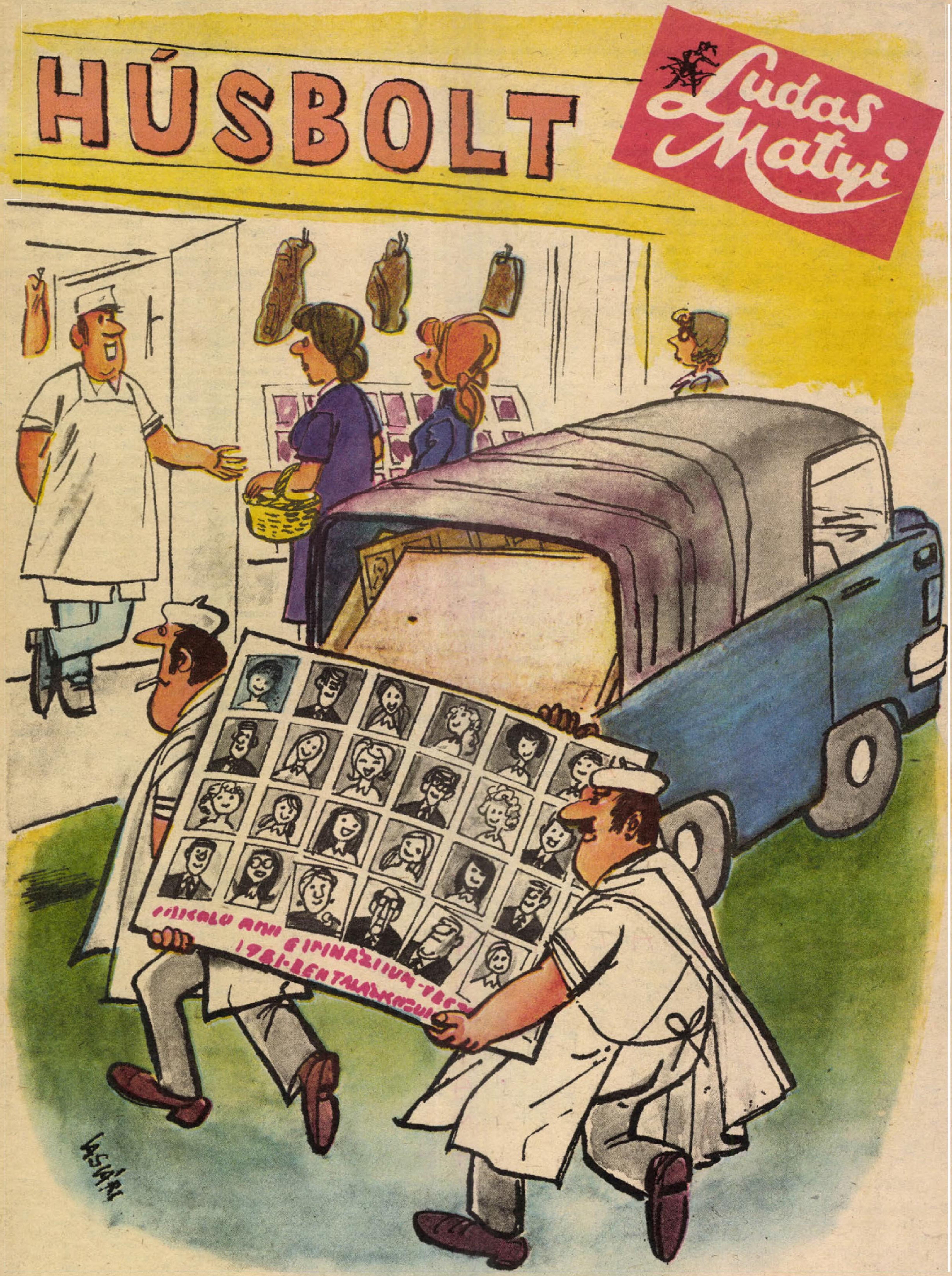
XXXII. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. MÁJUS 20.

Vasvári Anna rajza

— *Máj nincs, de friss tabló érkezett...*

KEDVES LUDAS!

...ÉS VACSORA UTÁN?

Nem írom meg pontosan, hogy az alábbi történet melyik étteremben esett meg, mert — sajnos — számtalan éttermünkben megtörténhetett. Néhány napos látogatásra Finnországból hazánkba érkezett a tökéletes higiénia mániákusa. Azért kell mániákust mondanom, mert körömszakadtáig ragaszkodott ahhoz, hogy találkozónkat a jó, magyaros konyhájáról nevezetes étteremben ünnepeljük meg. Hevesen tiltakoztam a javasolt étterem ellen, mert a konyhája ugyan remek, de tudtam, hogy az a bizonyos helyiség kritikán aluli állapotban van. Hiába volt min-

den ellenkezésem: a vendég szava parancs. A kitűnő vacsora elfogyasztása után barátom rágyújtott egy cigarettára és elégedetten eregette a kék füstkarikákat. Még félig sem szívta el, amikor rémülten látom, hogy a terem jobb sarka felé pillant, ahol két ajtó van egymás mellett. Az egyikre egy női, a másikra egy férfi fejet rajzoltak. Már indulni készült, ám könnyed, de határozott mozdulattal visszanyomtam a székére:

— Hová sietsz, öregem? Ráérsz. Fiatal az idő. Inkább arról mesélj, mi van a nagymamáddal?

Ujja idegesen dobolt a fehér asztalterítőn:

— Nagymama remekül érzi magát. Lehet, hogy jövőre harmadszor is férjhez megy, de most bocsáss meg...

Vasmarokkal szorítom a két vállát:

— Megsértesz. Tízévenként találkozunk és akkor ilyen felugrálós vagy?

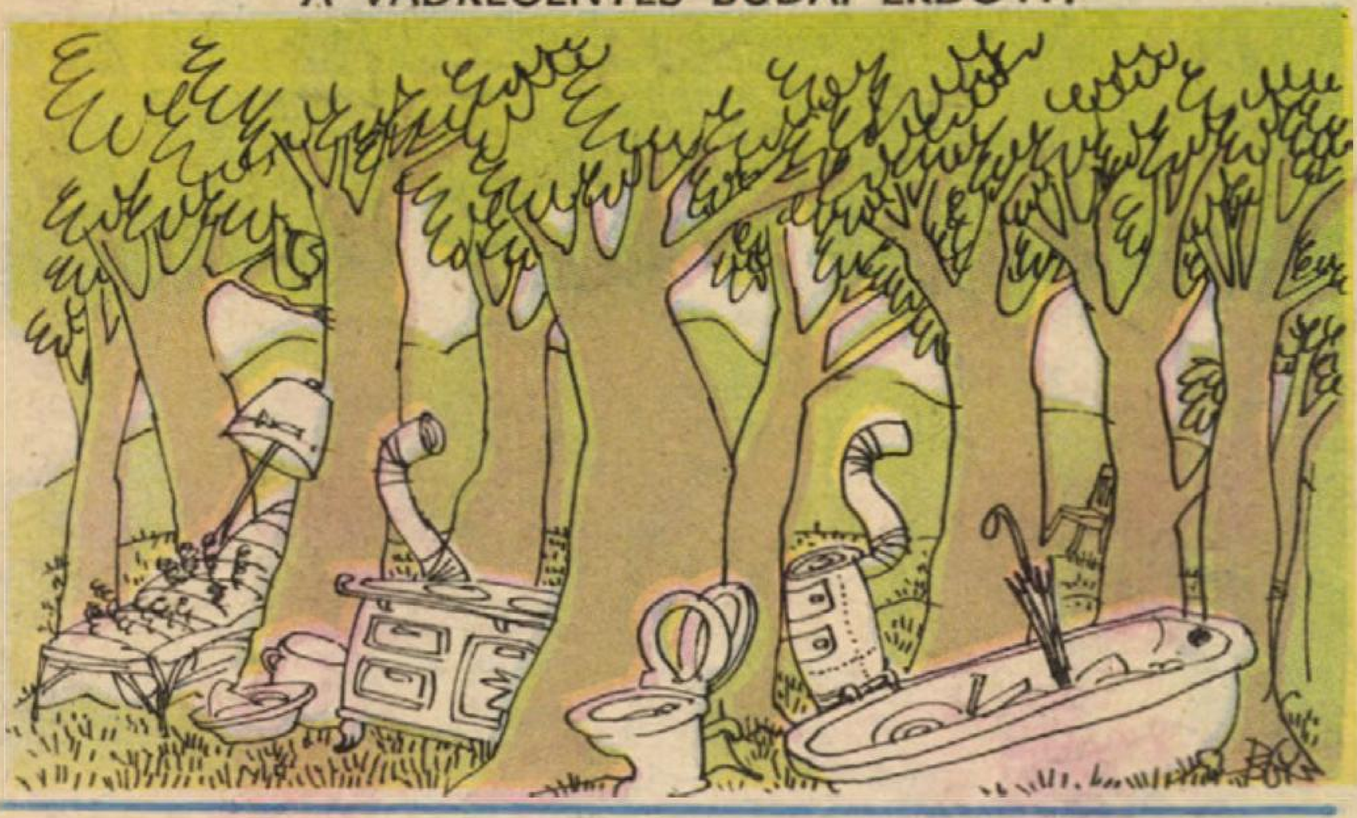
Eszelős tekintettel kerestem a fizetőpincért: innen menekülnünk kell! Kötelességem megakadályozni, hogy ez a külföldi elterjessze a világban vendéglátóipari mosdóink kulturálatlanságának hírét. Végre! Villámgyorsan kiegyenlítem a számlát és a barátomat vad erőszakkal tuszkolom a kijárat felé. Kétségbeesetten próbált megszabadulni tőlem, de én vagyok az erősebb. Karon ragadtam, s máris az utcán vagyunk. Barátomat belökdöstem egy taxiba:

— Tudok egy remek helyet. Iszunk ott még egy csodálatos kávét.

S tripla borravalót ígérve a sofőrnek, robogtunk abba a presszóba, ahol messzeföldön hírhedt, pocsék kávét főznek, viszont a mosdóhelyisége tiszta és gondozott. Jaj, csak időben odaérjünk! Az ég legyen hozzánk irgalmas!...

(galambos)

A VADREGÉNYES BUDAI ERDŐ...

SZEMÉTDOMB A BÖLCSŐDE ELŐTT

Tarthatatlan állapot uralkodik a XIII. kerületi Karikás Frigyes utca és Dagály utca sarkán. Hónapokkal ezelőtt lebontottak itt néhány üzletet (trafik, hentes, fodrász, cipész) azon a címen, hogy parkosítani fognak. Azóta egy napról napra növekvő óriási bűzös szemétdomb terpeszkedik a boltok helyén, egy bölcsőde szomszédságában. Az apróságokat naponta kihozzák ide levegőzni, játszani és közben kénytelenek a szemétdomb egészségtelen kipárolgását is magukba szívni. A KÖJÁL és a kerületi tanács sürgős intézkedésére lenne szükség.

Hégráth Gyuláné
1138 Budapest,
Karikás Frigyes u. 4/a.

CSAK AZT HIRDESD, AMI VAN

Az *Ezermester* című lap márciusi számában egy figyelmes olvasónk könyv megrendelő-szelvényt fedezett fel. Kapott az alkalmon, minthogy hűvösvölgyi lakóhelye közelében meglehetősen ritka a könyvesbolt. Rendelését postán küldte el a Műszaki Könyvesbolt-Antikvárium, Lenin körút 7. szám alatti címre.

Három hét után olvasónk megsürgette a könyveket. Leveléhez megcímzett válaszlevelezőlapot is mellékelt, értesítést várva: teljesíthető-e a megrendelése, vagy más úton próbálkozzék a könyveket beszerezni?

Teltek a napok, múltak a hetek — válasz nélkül. Olvasónk türelme végképp elfogyott és a szerkesztőségünket kérte meg: próbáljuk megmagyarázni ezt a — szerinte — érthetetlen üzletpolitikát.

Azonnal beindítottuk egyszemélyes nyomozó apparátusunkat, és a nyomozás során kiderült, hogy a késedelemért a költözködés a felelős.

A Műszaki Könyvesbolt-Antikvárium ugyanis a Lenin körút 7-ből a Liszt Ferenc tér 9. alá költözött, s ott *Műszaki Könyváruház* néven született újjá. A költözködés, minden műszaki zsenialitásuk ellenére másfél hónapot vett igénybe és most tartanak csak a postán beérkezett rendelések feldolgozásánál. Amihez őszinte szívből kívánunk jó munkát.

De azért jobb lett volna, ha költözködés közben nem hirdetnek olyan szolgáltatást, amelyet objektív okok miatt nem tudnak teljesíteni.

(f. i.)

JUPITER, VILLÁMOKKAL

Elmondom, hogyan „foglalkozik" Videoton TA 5204 típusú, Luxus Super Sens Jupiter tévékészülékemmel a GELKA XIII., Szent István körút 18. alatti fiókja. Első, telefonon megbeszélt időpontunkban a szerelő nem jelent meg. Második bejelentésem után jött ugyan, de nem az ígért időpontban, s hozzá sem nyúlt a készülékhez, mert arra nincs ideje, úgymond. (Naivul azt hittem: épp ebből állna a munkaideje.) Harmadszor ismét nem a megbeszélt időpontban érkezett, tehát otthon sem talált. Negyedszerre kijött egy szerelő, de a felsorolt hibákat — azok kijavítása helyett — ironikus megjegyzésekkel intézte el (például: „Kérem, meg kell szokni. Azért még lehet nézni!" stb.). El kell azonban ismernem, ha szigorú volt is, de igazságos: nemcsak a készüléket nem javította, de az antennához sem nyúlt, hiába kértem. Végül is — a második csatorna hibája miatt — szervizbe szállíttatta készülékemet. Egy hét múlva visszaküldték azzal, hogy tévém hibátlan, ezért is nem szakítottak ki szelvényt a jótállási tömbből. Egyébként készülékem ugyanolyan rossz, mint azelőtt volt. A GELKA a jótállási jegyzetfüzetben vállalt feltételek közül jónéhányat nem teljesített. És amikor érdeklődtem, kihívhatom-e szerelőjüket munkaidő után, minthogy kirakati táblájukon ezt hirdetik: „Munkaidő után és ünnepnap ügyelet a 333-333 telefonszámon", közölték: „Hová gondol? Este mi is alszunk, vagy szórakozunk, mint más!"

A „más", sajnos, nem én vagyok, mert ezzel a készülékkel nem tudok szórakozni. Szolgáltatásként ugyan nem hirdetik, de kíváncsi vagyok, nem nézhetem-e a műsort a gelkások szórakoztató társaságában addig is, amíg Jupiteremet — esetleg — mégis hajlandók megjavítani?

K. J.-né,
1077 Budapest,
Majakovszkij u. 85.

A múlt heti hirdetéseink között szerepelt Szivárvány Áruház Vevőszolgálat új telefonszáma 66-44-66.

ASZTAL, GYÚRÓTÁBLÁVAL

Már több mint egy éve hiába járom a környékbeli bútorüzleteket egy sima fehér, vagy világoskék, esetleg világosszürke mintázatú mosogatóért és a föléje szerelhető, azonos színű szekrénykéért. Ezen kívül nagyon érdekelne még egy jó erős konyhaasztal is, 60x80-as dupla lappal (hogy széjjel lehessen nyitni, ha szükséges), beépített fiókkal és gyúrótáblával, a lábai között merevítő lécekkel, amire — pihentetésképpen — fel lehet tenni a lábakat, ha éppen kötögetünk, vagy egyéb ülőmunkát végzünk.

Nem nagy igények, mégis elérhetetlen álomnak tűnnek, mert sehol nem tudok a nyomukra bukkanni? Ki tudna segíteni nekem a felkutatásukban?

Frizenhán Lászlóné
7097 Nagyszokoly

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi 13. számában megjelent „Két füstölgés" című bírálat nyomán köteleztem a Horvát u. 1—7; 11—18; 19—23; 25—27. sz. társasházak közös képviselőit a kazántelep felülvizsgálatára. A szakvélemény alapján köteleztem az összes tulajdonost a kazánház átalakítására, a széntüzelésről, más, a levegő tisztaságát hatékonyabban szolgáló energiahordozókra való áttérésre.

Hegyi Imre
főmérnök
osztályvezető
Bp. II. ker. Tanács VB. műszaki osztály

„Sötétkék boríték" (Ludas Matyi 16. szám) című cikkükre válaszolva közlöm, hogy a légipostai borítékok és a levélpapírok minőségének és színének módosítása iránt a vásárlási igények és gazdasági szempontok figyelembevételével 1975. II. félévében intézkedtem. A levélpapírt világoskék színben rendeltük meg. Ennek ellenére előfordult, hogy a nyomda az anyag kisebb részét erősebb nyomással készítette el. A légipostai boríték 50 g-os minőségi papírból és bélésnyomással készült. A 10 filléres borítékot 60 g-os vastagabb papírból, bélésnyomás nélkül hozzuk forgalomba, az önköltségnél alacsonyabb áron. A fentiek alapján intézkedtem a postai rendelési előírások, illetve az átvételnél a minőségi szabályok betartása iránt. A postai értékcikkek minőségének javítását segítő cikkért köszönetemet fejezem ki.

Dr. Kotsis Béla
szakosztályvezető
KPM Postafőosztály

TÖPRENGÉS A 200. ÉVFORDULÓN

Hegedűs István rajza

— Szeret... nem szeret...

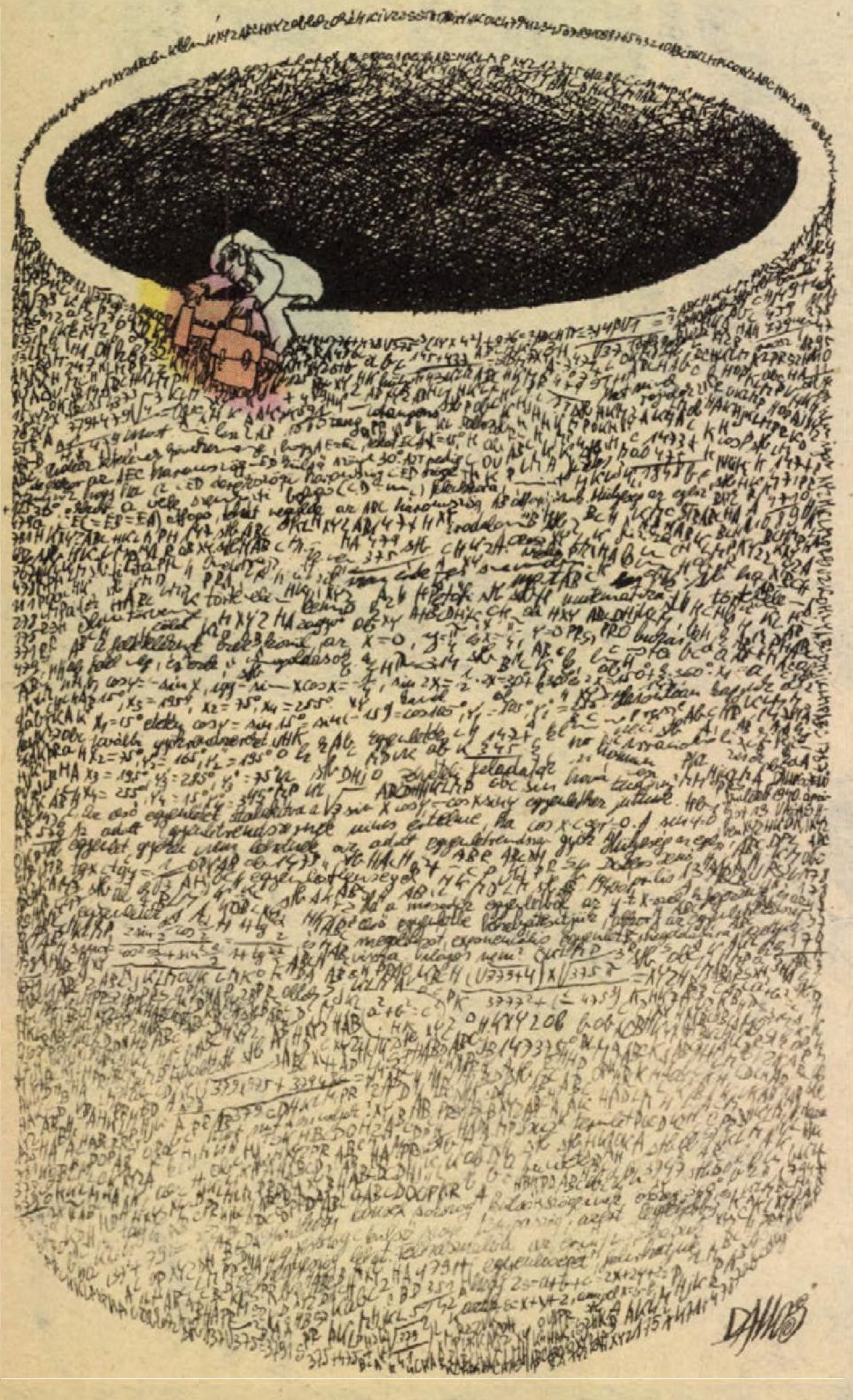
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A kis Frici nővére az első gyermekét várja.

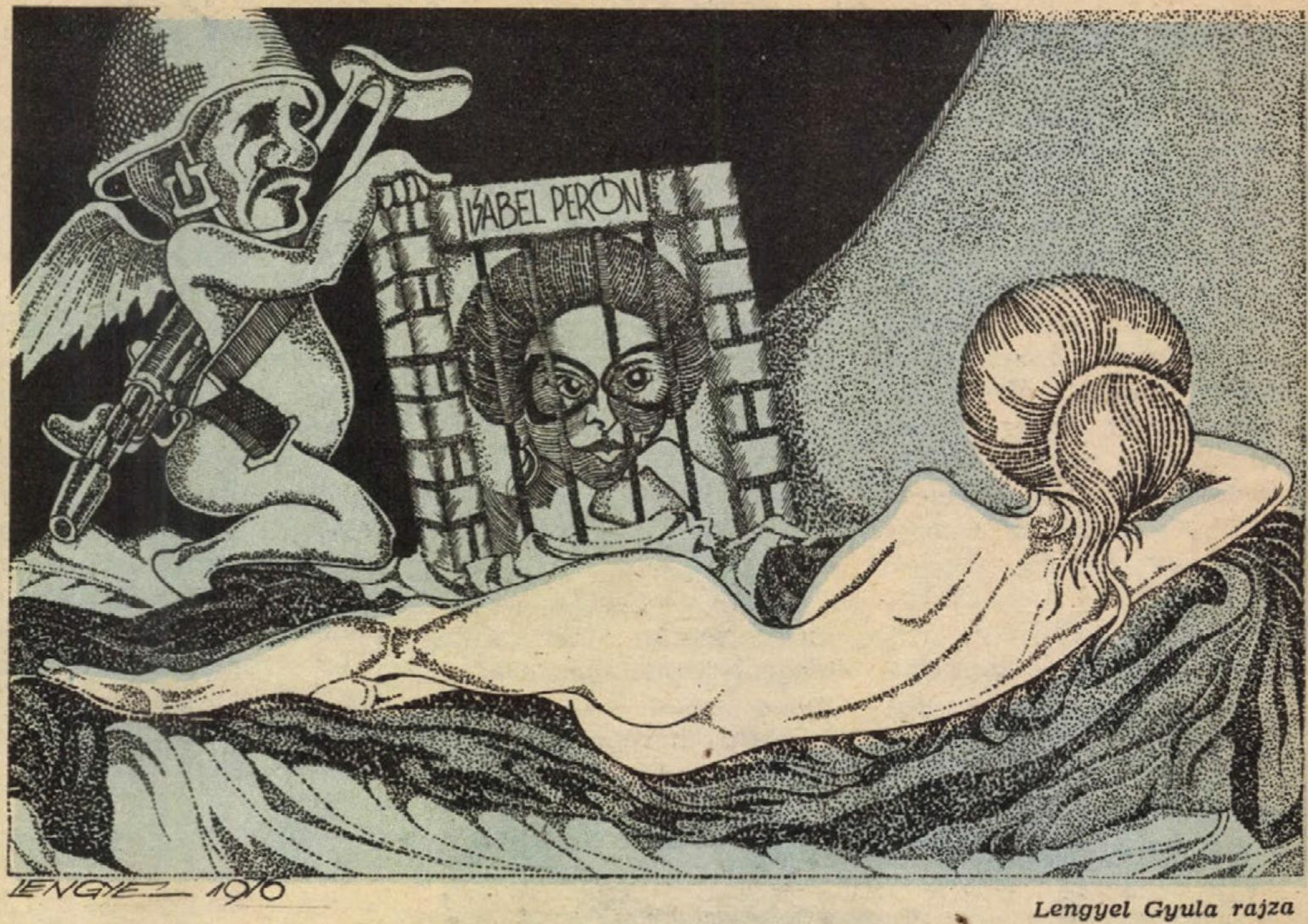
— Na, Frici — mondja az öccsének —, nemsokára nagybácsi leszel!

— Nagybácsi, azt már nem, én űrhajós akarok lenni!

VIZSGAIDŐSZAK

VÉNUSZ A TÜKÖRBEN

Lengyel Gyula rajza

VILÁGBÉKE

Az emberiség nem is tudja, hogy a világbékét, amelynek a megteremtése az én nevemhez fűződik, voltaképpen nem nekem köszönheti, hanem egy pesti fodrászlánynak.

Azon az emlékezetes tavaszi estén, 1976-ban, én nem is akartam a tévét nézni. Más programom volt. Szívem Hölgyével beszéltünk meg egy szívélyes légkörű találkozót, amelyen — legalább is az előzetes tervek szerint — nem a világbéke ügyével kívántunk foglalkozni. Szívem Hölgye a találkozó gondos előkészítése érdekében elhatározta, hogy átfesteti a frizuráját.

És itt lép be a történetbe, pontosabban a világtörténelembe a Nívó Fodrász Ktsz Katinka nevezetű dolgozója. Az ő feladata lett volna ugyanis az azóta történelmi jelentőségűvé vált hajfestés precíz végrehajtása. Ám a művelet oly pocsékul sikerült, hogy Szívem Hölgye sírógörcsöt kapott tőle, s lemondta a gyümölcsözőnek ígérkező találkozót.

Jobb program híján kinyitottam a televíziót. Éppen a külpolitikai fórum adása folyt. Az egyik tudósító elmesélte: a belviszályok tépte Bejrútban felfigyeltek arra, hogy a lövöldözések mindig a késő esti órákban kezdődtek, pár perccel a tévéműsor befejezése után. Az emberek békésen végignézték otthonukban a tévé programját, csak azután mentek ki az utcára, folytatni a belháborút.

A nagy dolgok mindig végtelenül egyszerűek. Én ott, abban a pillanatban már tudtam: a világbéke fel van találva!

A megoldás kézenfekvő: éjjel-nappal, megszakítás nélkül sugározzanak műsort a tévéadók!

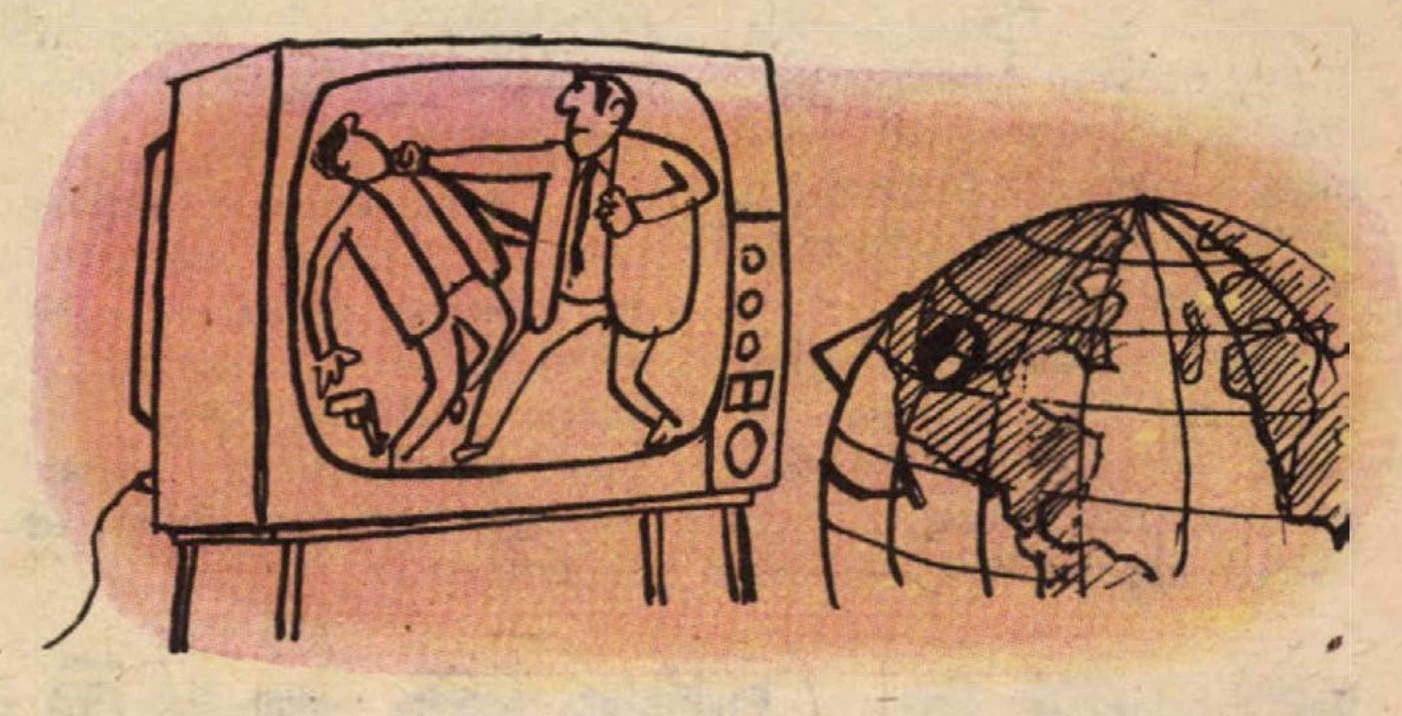
Rögvest megírtam ez ügyben felterjesztésemet az Egyesült Nemzetek Szövetségéhez. Az ENSZ, a tőle megszokott határozottsággal, azonnal felszólította a kormányokat: haladéktalanul lássanak hozzá a nonstop tévéadások megvalósításához. A világ kormányai — ahogy azt már szintén megszokhattuk, — gyorsan és maradéktalanul végrehajtották az ENSZ határozatát.

A hadiiparnak a képcsőgyártásra való átállítása ment, mint a karikacsapás. Sokkalta nehezebben ment viszont a műsorszerkezetek átalakítása. Néhány ország televíziójában a legkritikusabb időpontban a káposztapillék gubózásáról, az olajosmagvak nagyüzemi termesztéséről, vagy a kokillakészítés technológiájáról szóló kisfilmeket vetítették. Ez persze nem segítette a világbéke ügyét, inkább még belviszályt szított ott is, ahol egyébként békességben éltek a népek.

Az ENSZ azonban hivatása magaslatán állt, újból gyorsan cselekedett. Körültekintő felmérések alapján megállapították, hogy a Magyar Televíziónak van a legszínesebben, legsokoldalúbban, legszórakoztatóbban szerkesztett műsora. Ezért aztán magyar műsorszerkesztőket neveztek ki ENSZ-megbízottként a fentebb említett televíziós társaságok élére.

A béke boldog évei következtek. Az emberek nem viszálykodtak, nem hadakoztak, nem lövöldöztek az utcán, hanem ültek otthon, a képernyő előtt.

Akinek a kedve úgy tartotta, az az első csatornán nézte Jim Coll szuper-mesterdetektív véget nem érő, izgalmakban bővelkedő kalandjait. Akinek viszont arra volt gusztusa, az a második csatornán csodálhatta Jack Holl, a másik

szuper-mesterdetektív bravúros hőstetteit.

Az idilli állapot azonban, sajnos, nem tartott túlontúl sokáig. Egy este az egyik ázsiai országocska televíziójának képernyőjén megjelent az elszürkült arcú bemondó, és izgalomtól remegő hangon bejelentette:

— A főváros utcáin fegyverek ropognak. Jim Coll és Jack Holl hívei tüzet nyitottak egymásra, így próbálván eldönteni a hónapok óta dúló ádáz vitát, hogy a két szuper-mesterdetektív közül ki a szuperebb, a mesterebb és a detektívebb...

Radványi Barna

Helyszíni szemle

Végre megszereztem azt, amire gyerekkorom óta, kerek fél évszázadon át mindig vágytam. Van saját szélkakasom. Valódi, ércből, olyasmi mint az, amelyik V. László idején jó Budavár magas tornyán csikorgott élesen, illetve... Az enyém nem csikorog, megolajoztam, nemsokára föl is szerelem az ablakom elé az erkélyre, hogy mindig lássam. Csak előbb legyen a kezemben az engedély.

Azt tetszene kérdezni, hogy miért kell ehhez engedély?

Hát kell.

Én sem tudtam. Szerencsémre éppen akkor, amikor vittem nagy boldogan haza, találkoztam Csemetke Zénó barátommal, aki jogtudó ember. Ő mondta. Azt is ő nyomozta ki, hogy melyik hivataltól kell kérnem az engedélyt.

Februárt írtunk akkor. A Hivatalban egy heti szorgos kutatómunka után megtaláltam az illetékest, akihez a szélkakas tartozik. Nagyon türelmesen meghallgatta a kívánságomat, majd átadott néhány űrlapot, és elmagyarázta, hogy milyen bizonylatokkal, igazolványokkal, meg miegyebekkel fölszerelve, és hány forintos bélyeggel ellátva adjam be.

Márciust írtunk, amikor beadtam, és áprilist írtunk, amikor megkaptam az értesítést, hogy „szélkakas kérelmének tárgyában helyszíni szemlét tartunk" ekkor és ekkor, vagyis egy munkanapon.

Kicsit távolinak tűnt a terminus, de gondoltam, ha ötven évig kibírtam szélkakas nélkül, ez a néhány hét már oda se neki.

Májust írtunk, amikor elérkezett a helyszíni szemle napja. Szabadságot vettem ki, és ünneplőbe öltöztem.

Elmúlt a délelőtt, a délidő. Délután már kissé idegesen lestem az erkélyről az utcát.

Végre, három óra után néhány perccel egy fekete Volga állt meg a kapunk előtt. Kiszállt belőle két férfiú, és egy hölgy, a sofőr maradt.

Hatodik érzékem azt súgta, hogy ők a *Helyszíni szemle*.

Igaza volt a hatodik érzékemnek.

Illő vendégszeretettel fogadtam őket: konyakkal, feketével és aprósüteménnyel. Egy kicsit szabadkoztak, de nem akartak megsérteni.

Leültünk és rágyújtottunk, ittunk, ettünk, és beszélgettünk. A fiatalabb férfiú elmondta, hogy másodállásban taxis.

— Mert munkaerőhiány van — bólintott sóhajtva az idősebb férfiú —. És miért? — A szemközti házra mutatott, ahol három munkaruhás ember ült egy malteros ládán, és kártyázott.

— Hol tarthatnánk, ha mindenki tisztességesen dolgozna! — bólogatott maga elé a harmadik pohárka konyakot szürcsölgetve a hölgy.

— Ha nem lenne túlszervezve minden — helyeselt az ifjabb férfi, miközben koccintott vele.

— Hiába! A bürokrácia bürokráciát szül — jelentette ki filozofikusan az idősebb kartárs, és bánatosan fenékig ürítette a pohárkáját.

Így elmélkedtünk az életünk visszásságairól, sóhajtoztunk, és kritizálgattunk, mígnem följajdult a hölgy:

— Úristen! Mindjárt négy óra, nekem mennem kell a gyerekért!

— No, nézd, hogy eltelt az idő — pattant föl a taxizó kartárs —, engem vár a váltásom.

— Nekem pedig még be kell vásárolnom, mert estére vendégeink lesznek — szólt a *Helyszíni szemle* korelnöke.

Sietve kihörpintették újra töltött kupicáikat, és indultak.

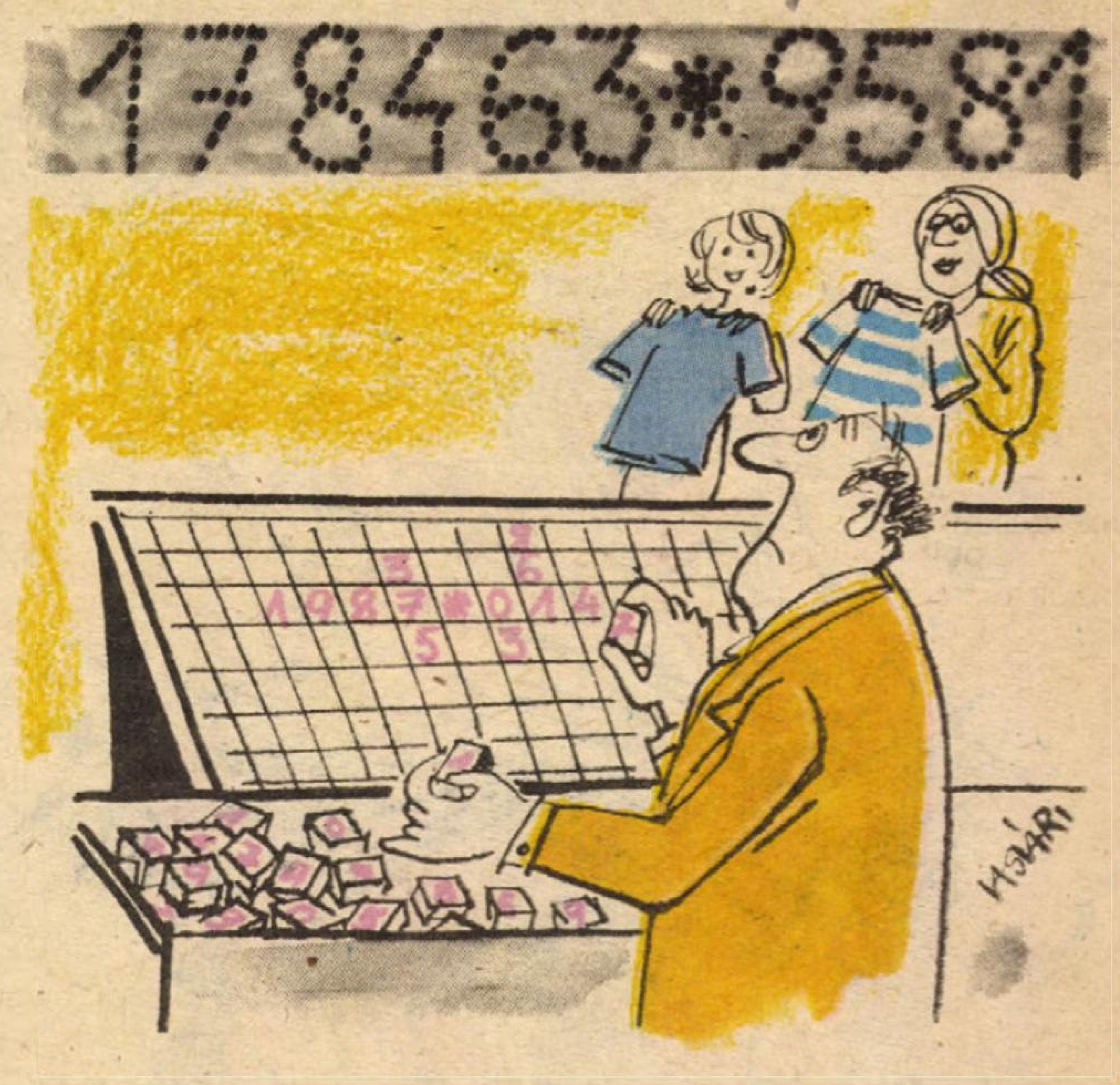
— Bocsánat, de... — álltam elébük — izé... khm... el tetszettek feledkezni megtekinteni az erkélyt, ahová...

— Ugyan — legyintett a korelnök —, hagyjuk a formaságokat! Licike majd megcsinálja a jegyzőkönyvet...

—...és önnek két héten belül kezében lesz az engedély — vette át a szót a taxizó, és biztatóan kacsintott rám.

Azóta eltelt három hét. Ma telefonáltam Licikének. Azt mondta, hogy legyek türelemmel, ők kedvezően véleményezték az ügyemet, de a főosztályvezető jelenleg szabadságon van, és nincs, aki aláírja.

Sólyom László

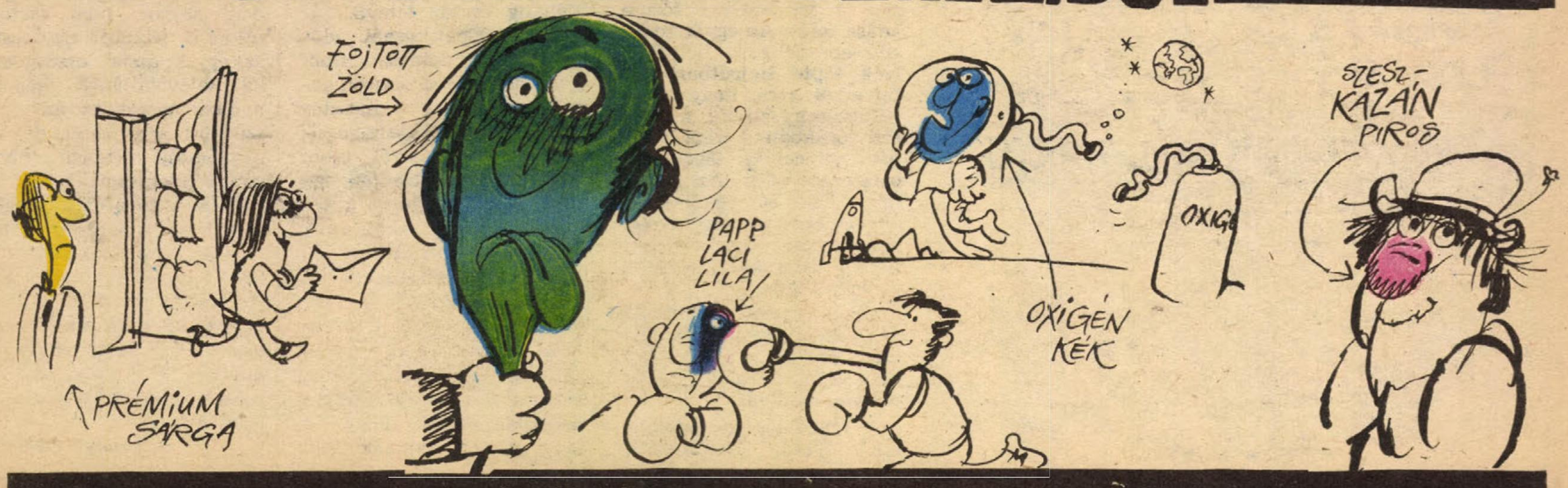

— Ez mennyi legyen?

„KÍVÁNCSIAK KLUBJA"

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD SZÍNEIBŐL

MAGÁNÉLET

A hazai újságírás — ellentétben a nyugatival — nem turkál a közéleti emberek magánéletében. A magánélet az magánélet, senkinek semmi köze hozzá. S ez így helyes. Az olvasó azonban kíváncsi, én is, mert a kíváncsiság örök emberi tulajdonság.

Ezt a kíváncsiság-igényt bőségesen kielégítik a magyar lapok — nyugati forrásokból. Az Elisabeth Taylor és Richard Burton házaspár viharos magánéletéről, Brigitte Bardot szerelmi ügyeiről pontosan értesültünk, sőt azt is megtudtuk, milyen operáción esett keresztül Ford elnök felesége, és kit tüntet ki kegyeivel az angol királynő húga, aki férjes asszony.

Ezt a fajta információt nevezzük intimpistáskodásnak. (A fiatal olvasók kedvéért elmondom, hogy annak idején volt egy nagyon népszerű színházi lap, és abban egy „Maga csak tudja, Intim Pista...” című rovat.)

A magyar újságolvasó — ha kíváncsi — kénytelen más módon beszerezni az értesüléseit.

A színésznők magánéletéről semmit sem tudunk. Egészen addig, amíg... Amíg egy napon meg nem jelenik valamelyik lapban:

„Z. U. művésznőt nemsokára kismama szerepben láthatjuk viszont, de nem a színpadon, hanem a magánéletben. Szerepeit A. M. vette át.”

Ezt a hírt mindig közlik az újságok, és mit tudunk meg belőle?

1. Z. U. művésznőnek gyereke lesz
2. A művésznőnek férje van
3. A művésznő boldog
4. A művésznő házaséletet él
5. A. M.-nek, aki átvette Z. U. művésznő szerepeit, nem lesz gyereke. Egyelőre.

Az előbb a Taylor—Burton házaspár viharos magánéletéről írtam. Rendszeresen informáltak bennünket, hogy együtt élnek-e vagy sem.

Nálunk az ilyen intimpista-információkra semmi szükség. Ha egy filmben vagy tévéjátékban meglátom T. T. színművészt, akkor már sejtem — és a sejtésem rendszerint beigazolódik —, hogy a tévéjátékban vagy filmben játszani fog a felesége is.

Mi következik ebből?

1. A házaspár boldogan él együtt
2. Egy lépést sem tesznek egymás nélkül
3. Megható módon segítik egymást a pályájukon

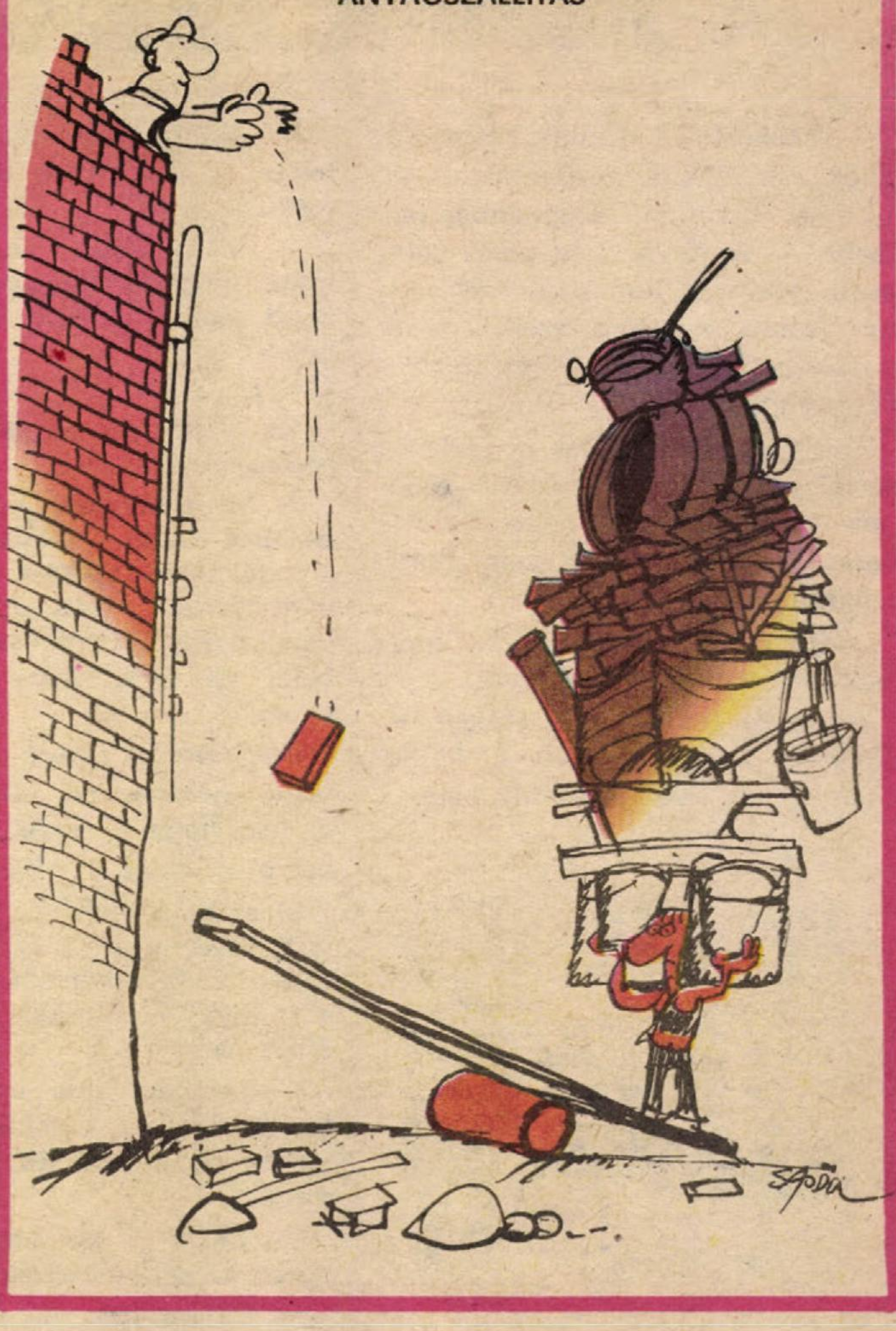
Végezetül, ha azt olvasom az újságban, hogy X. Y. elutazott rendes évi szabadságára, akkor az olvasó tudja, hogy:

1. Nyár van
2. X. Y.-ra ráfért egy kis pihenés
3. Van rendes évi szabadsága, amelyet ki kellett vennie
4. A nemzetközi helyzet feszült ugyan, mint mindig, de nem annyira, hogy ne utazhatott volna el üdülni
5. A szocializmus építése rendben folyik.

Kell ennél több információ? Szerintem nem kell. A többi már intimpistáskodás. A közéleti emberek magánélete maradjon továbbra is magánélet. Senkinek semmi köze hozzá.

Mikes György

ANYAGSZÁLLÍTÁS

JÁTÉK

– Gyere le, most én leszek a macska!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Nem nagy kunszt. Mellettem gyűjtötte az élményanyagot.

– Sajnos, óra közben elromlott a zsebszámológépem.

– Istenkém, micsoda nézőszám!

– Van építési engedélye?

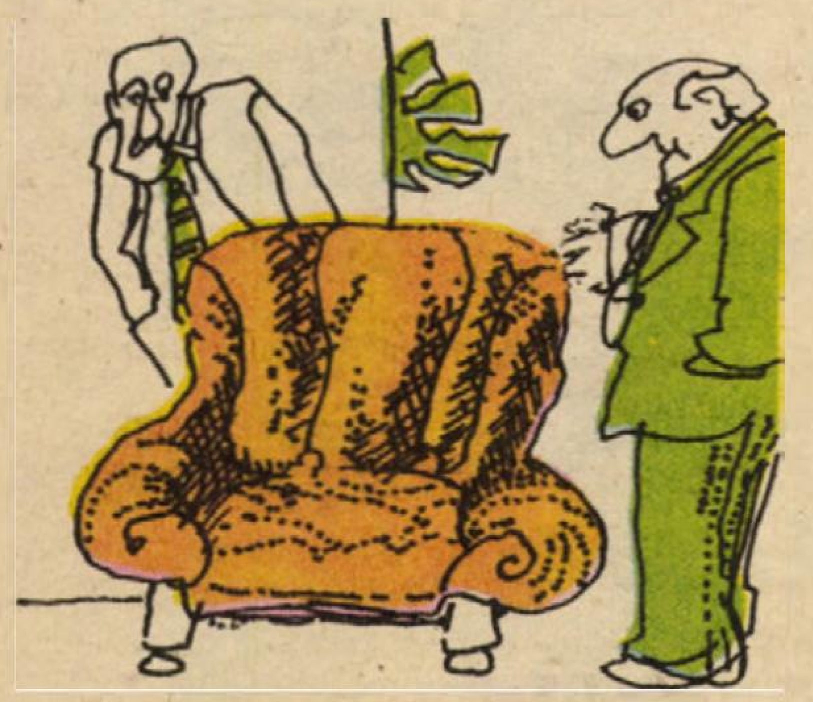
A FŐNÖK SZÉKE

— Értekezletre ültünk össze a főnök szobájában a hivatalban — mesélte barátom, Koppenhághay Csaba. — A főnök még távol volt. Jelen voltunk mi, pontosan hatan. Hatan voltak a székek is a szobában, de ezekből egy a főnöké volt.

Kezdtünk letelepedni a székekbe. Kovács maradt utoljára. Neki már csak a főnök széke jutott. Volna. Kovács ugyanis nem akart beleülni.

— Ez a főnök széke... — mutatott rá szent borzadállyal.

— No és ha a főnök széke? — kérdezte Z. Mihály. — A főnök nincs itt. A szék üres, ülj bele.

— Ez a főnök széke... — rázta a fejét Kovács és visszahúzódott. Leült a könyvszekrény kiálló peremére. — Jó lesz nekem itt is, egész kényelmes.

Z. Mihály a fejéhez kapott:

— Értitek ezt? Kovács nem mer beleülni a főnök székébe... A székbe, ami pillanatnyilag gazdátlan... Mi lehet emögött?

Vihogva néztünk össze. Csakugyan... Mi lehet emögött?

Csak Kovács nem nevetett. Gubbasztott a könyvespolc peremén és merően nézte Z. Mihályt.

— Tudod mit, add át a helyedet nekem, és ülj oda te!

— A főnök székébe?... — pislogott amaz a bőr karosszék felé. — Miért éppen oda?

— Mert az az egyetlen üres szék.

Z. Mihály megindult tétova léptékkel a fotel felé, aztán visszafordult.

— Nem ülök bele... Azok után, hogy te átengedted nekem, azért sem ülök bele. Még azt hinnétek, hogy... nem te... hanem én...

És visszaült a könyvszekrény padkájára.

— Az istenfáját! — csapott az asztalra Zsiga. — Mit féltek attól a nyavalyás széktől?! Kiégeti a nadrágokat? Ilyen undorító szolgalelkűséget! Hogy én nem ülök bele, az más. Arra megvan az okom.

Bólogattunk, mert tudtuk mire céloz. Néhány éve már azt rebesgették, hogy a főnök... izé... és helyette Zsiga... Kínos lenne...

Most már senki nem szólt semmit. Csak néztük azt a bútordarabot, ki-ki elképzelte benne magát vagy a másikat. Zavarbaejtő érzés volt.

— Valóban, mit szól a főnök, ha beállít és egyikünk ott terpeszkedik a trónján — motyogta valaki.

És ekkor a kis Mário fordított egyet a gondolatainkon.

— De mi lesz, ha üresen találja a székét? Megkérdezi, miért nem ült oda senki. És mit fogtak mondani? Nehogy azt gondolja, hogy pályáztok a főnöki székre. Ez még rosszabb... Mert ilyen csak annak jár a fejében, aki...

*

Egy félóra múltán megérkezett a főnök. Kővé dermedten nézett oda.

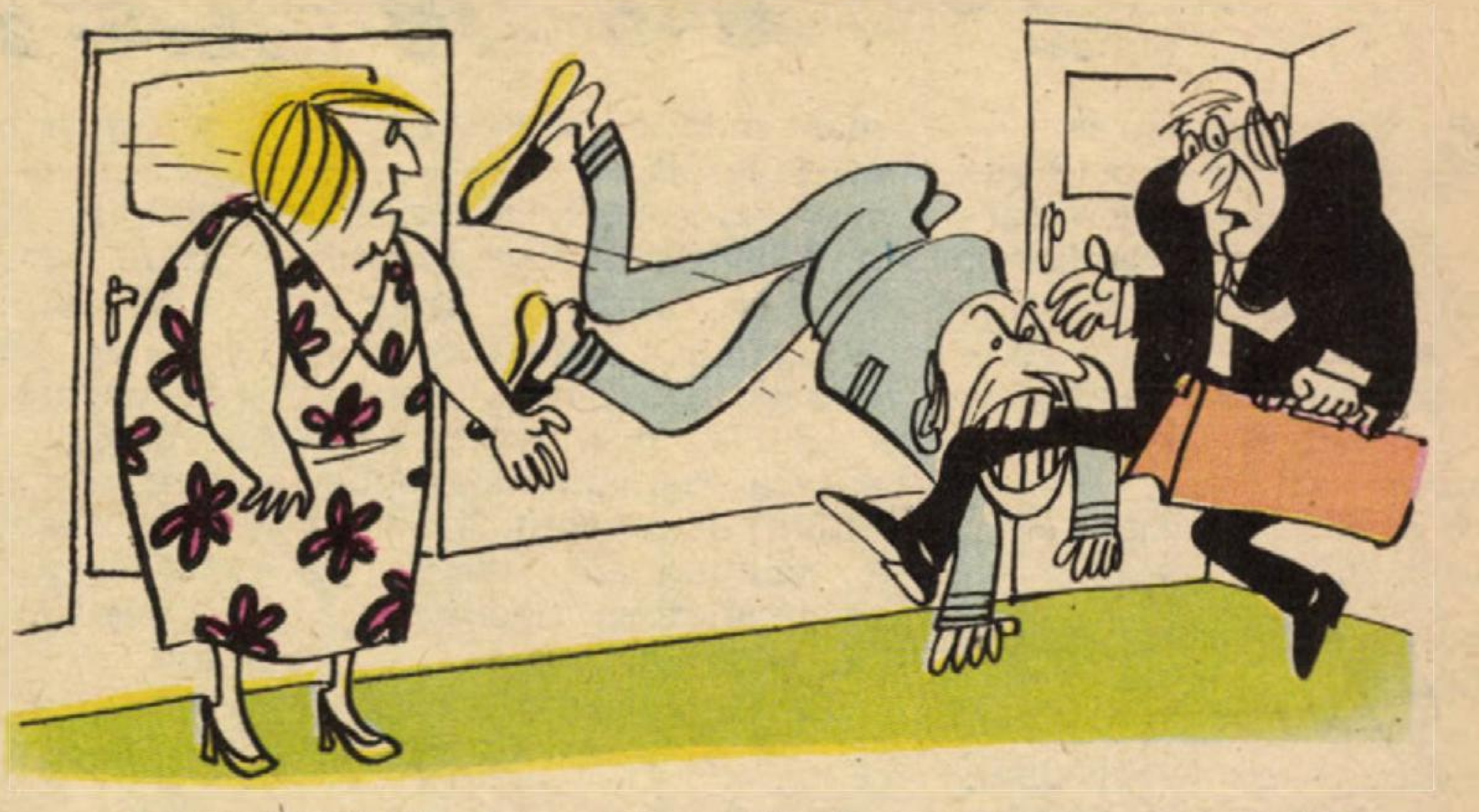
— Hol a székem?

— Elvitettük, hogy megenyvezzék a lábát... — hangzott a válasz.

— Vagy úgy?! — bólintott a főnök és többet nem szólt, de a szeme villanása mintha azt mondta volna: különös, igazán különös, hogy ezek ennyire törődnek az én székemmel...

Novobáczky Sándor

HARAPÓS FÉRJ

– Azóta viselkedik így, mióta szélnek eresztettem a kutyáját.

BOSSZÚ

A Rochdale Observer című lap írja, hogy Peter Cecil Fitton, ötvenéves hivatalnok, égő gyufával a kezében lépett be a felesége szobájába. Először az asszony tavaszi kabátját gyújtotta fel, majd — hirtelen ötlettel — a szemüvegét is. Amikor mindezzel végzett, kiment a kamrába, behozott egy nagy üveg baracklekvárt és egymás után beleszórta felesége ékszereit.

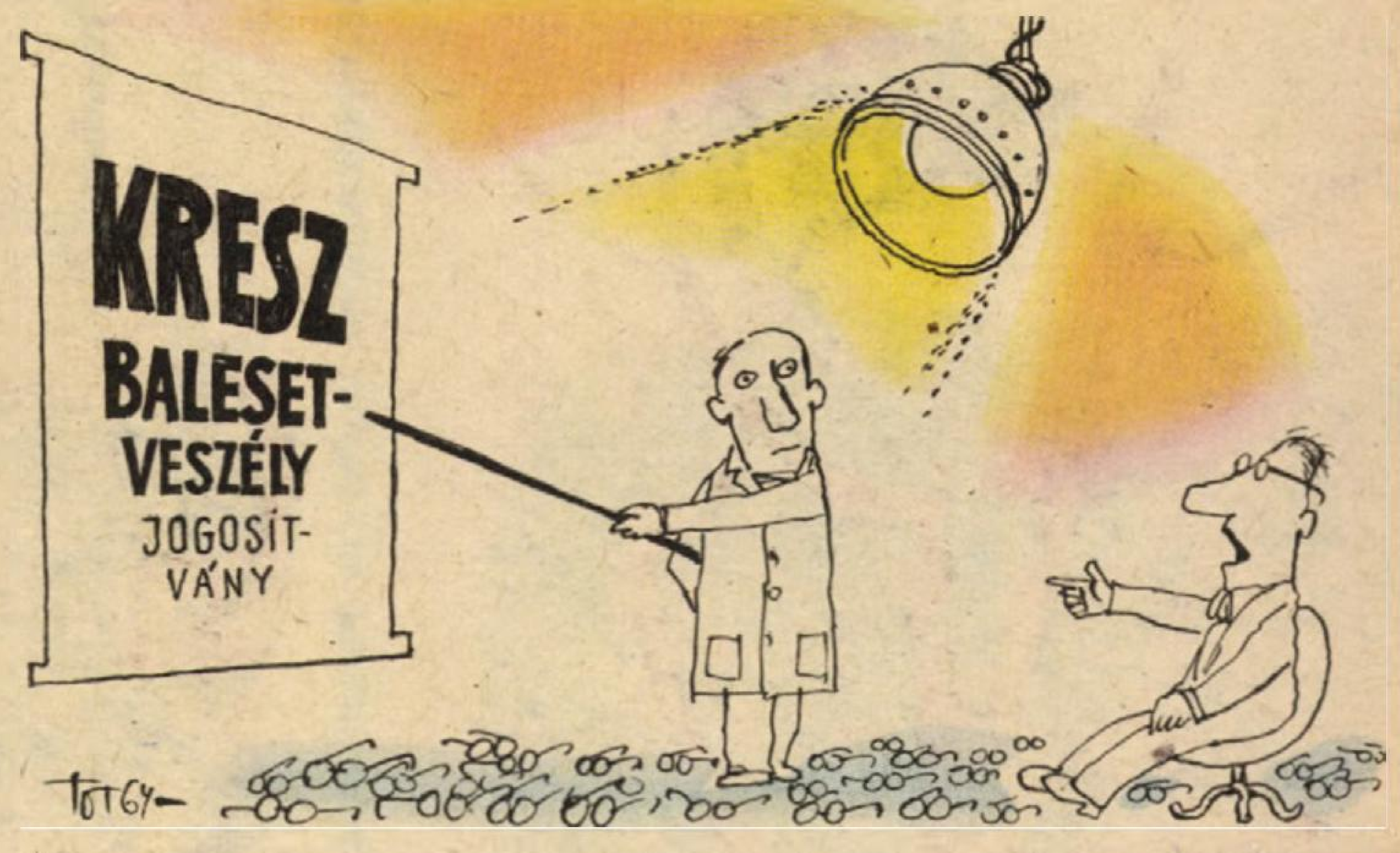
— Bosszúból tettem — mondta a bíróság előtt.

— Mit akart megbosszulni? Peter Cecil zavartan pislogott.

— Most már nem jut eszembe. De mindig akadt valami.

A GYÓGYULÁS ÚTJÁN

– Azt a két alsó sort már el tudom olvasni.

ÉPÍTŐIPARI SZAKKÖZÉPISKOLA

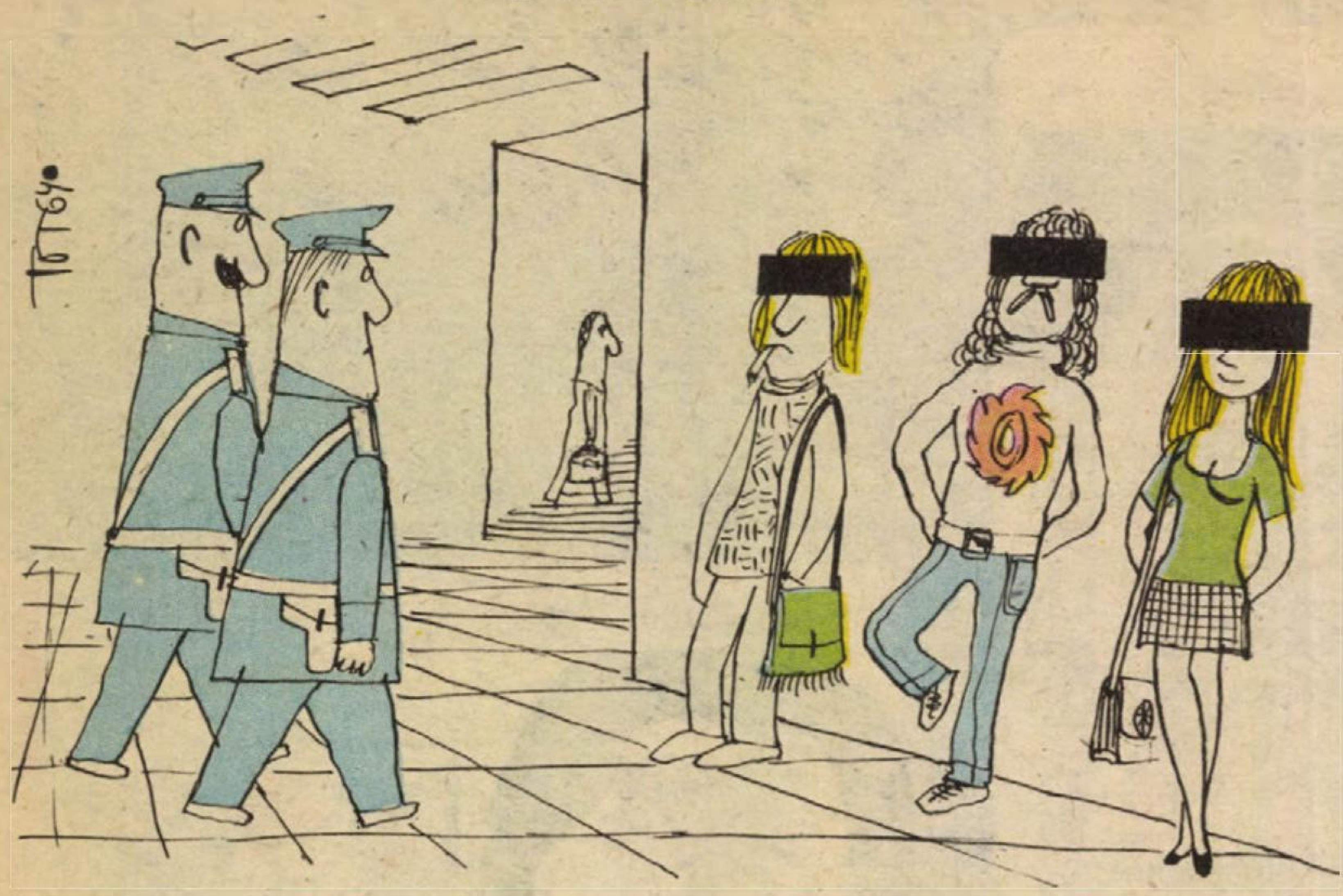

– Egy kellemes feladat: feltörjük ezt a betonozott játszóteret!

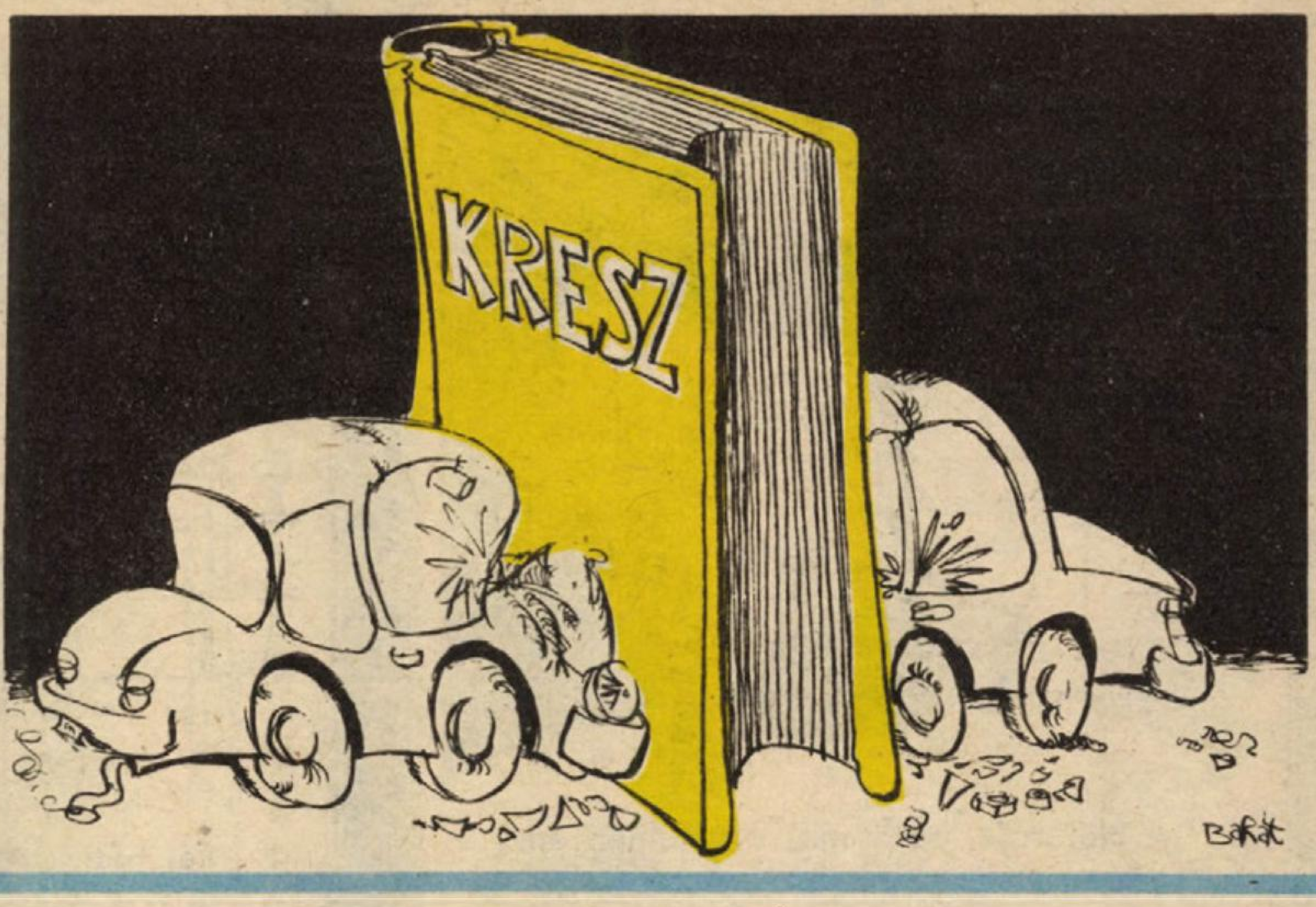
IDEGENFORGALMI NEVEZETESSÉG

AZ ALULJÁRÓBAN

VIKEND

HORGÁSZSZERENCSE

DURR!

Lance Bellingham hatvanéves vagyonőr pisztolya kétszer dördült el a múlt pénteken.

Először — amikor éppen a bankot őrizte — véletlenül. Horzsolta Bellingham karját, jókora sebet hagyott maga után.

Másodszor — amikor éppen kötözésre sietett a sebével — szintén véletlenül. Átlőtte a combját s így az út hátralevő részét valamivel lassabban kellett megtennie.

Azóta gumibottal őrzi a bankot.

— Ha meghallom, hogy véletlenül fejbevágta magát a gumibotjával — mondta a bank személyzeti igazgatója —, úgy kidobom, mint a pinty.

PALYAVALASZTAS

– Ha megesküszöl, hogy mindig eldugsz nekünk egy kis szalámit, bolti eladó lehetsz!

CARTER

A Váci utca sarkán támasztottam a falat, amikor legnagyobb csodálkozásomra, magyar szó ütötte meg a fülemet.

— Hejhó, jóbarát! Ne mozdulj, jövünk!

Ifjú napjaim osztályosa, Manzard Ernő úszott át a tömegen. Már késő volt ahhoz, hogy beássam magam, így alázatos szívvel vártam a sorsomat. Nem is bántam meg, mert Manzard Ernő egy módfelett követésre méltó honleányt vonszolt magával, a karjánál fogva.

— Na gyere, jóbarát! — ordította. — Bemutatlak a kis menyasszonyomnak!

— Szió, öreg! — mondta a kis menyasszony, aki közvetlen lélek lehetett. — Stefánia vagyok, de nevezz csak Pityókának.

Gyors egymásutánban több pillantást vetettem Pityókára és egyik se veszett kárba. Mindenből éppen amennyi kell és minden a maga helyén, ilyen volt Pityóka.

— Gratulálok — mondtam, mert a gyermekszoba csökevényeit még mindig nem tudtam levetkőzni. — Remélem, állati boldogok lesztek.

— Az fix — mondta Pityóka. — Nem igaz, Csokinózi, mit meg nem tesz értem. Képzeld, megígérte, hogy behozza amerikai elnöknek Jimmy Cartert, azt a cuki fénypofát. Azt a kacagó gerlét. Most szólj. Ne éljek, az emberi kor legvégső határáig tudnám paskolgatni a vigyorgó babafejét.

Manzard Ernőre néztem, kékes árnyékok ültek az arcán, s az orra mind vékonyabb lett. Babás vigyornak nyomát se láttam.

— Csokinóziét?

— Csudákat. A Jimmy Carterét.

Azzal átvitorlázott a túlsó oldalra, hogy megnézzen egy kirakatot. Hosszú percekbe telt, amíg elég erőt éreztem, hogy megtörjem a ránk nehezedő súlyos férficsöndet.

— Felesleges egyik lábadról a másikra állnod — mondtam Manzard Ernőnek. — Csak a cipődet nyűvöd. Istenem, van nő, akinek az intellektusát nézi az ember és van, akinek a csípőjét. Attól még eredményekben gazdag is lehet ez a frigy. Te megígérted Pityókának, hogy elnököt faragsz Jimmy Carterből?

— Természetesen. Mit meg nem ígér az ember egy ilyen nőnek? Láttad azokat a lábakat?

— Mégis, hogyan képzeled?

— Majd írok Emma néniéknek Detroitba, hogy szavazzanak Carterra.

— És, ha mégse jön be?

— Akkor is van még öt csodálatos hónapom Pityókával. Láttad azokat a...

Biztosítottam Manzard Ernőt, hogy a legapróbb részlet sem kerülte el a figyelmemet.

— Szóval te szerencsésnek tartanád, ha Jimmy Carter lenne az Egyesült Államok elnöke?

— Nem mindegy? Miért, belőlem nem lehetne olyan elnök, mint akármelyikükből? Sőt. Az enyhülés feltétlen híve vagyok, ellenzem az adókat... idefigyelj, lehet, hogy be is adom az életrajzomat.

— Nem vagy amerikai állampolgár.

— Úgyis csak másodállásban gondoltam.

— Csokinózi, te túl sokat vagy együtt Pityókával.

— Éjt nappallá téve. Hallod, ilyen nővel! Láttad azokat a...

— Mit csinálsz, ha novemberben mégis Fordot választják meg és Pityóka rájön, hogy átejtetted?

— Látod, milyen mafla vagy? — triumfált Manzard Ernő. — Ez az, hogy sose jön rá. Nem olvas ez újságot, csak a képecskéket nézi.

Pityóka visszalejtett a túlsó partról, ragyogott az arca.

— Gyerekek! — visította — csuda dolog történt velem. Képzeljétek, beleszerettem Jimmy Carterba.

Manzard Ernő megtántorodott.

— Stefánia — vonyította. — Ezt tetted velem?

— Most mit hülyéskedsz, Csokinózi? — mondta Pityóka. — Ez nem igazi szerelem. Csak olyan plutói.

— Stefánia — zokogott mégis Manzard Ernő. — Te beleszerettél Jimmy Carterba?

— Miért? — csodálkozott Pityóka. — Jobb lett volna, ha Szadatba szeretek?

Elvonszolták egymást a tömegben és én megint bizonyítva láttam egy nagy igazságot.

Olyasmi, hogy abszolút buta nő nincs is a világon.

Peterdi Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

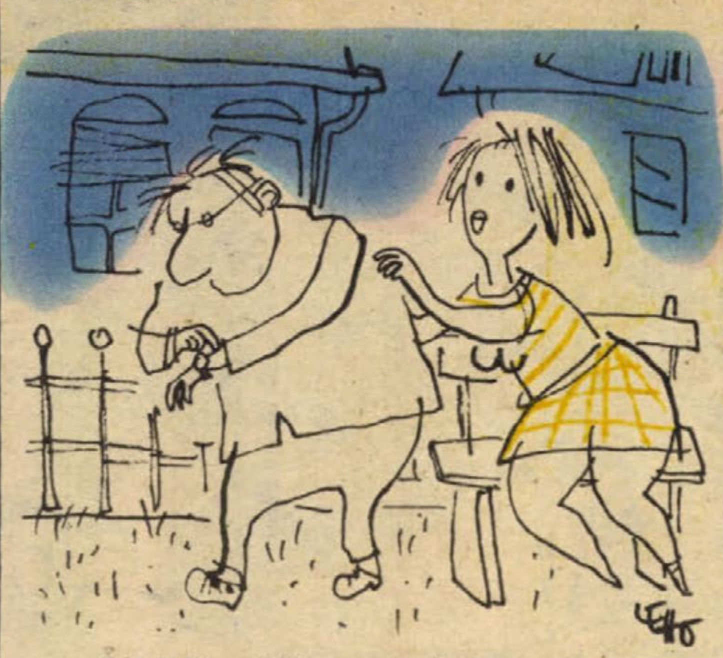
MEDDIG TART A BÁTORSÁGUK?

Brenner György:

– Előfordul, hogy más a véleményem ... Pszt!

Lehoczki István:

– Fél hétig. Akkor muszáj hazamennem.

Dallos Jenő:

– A vonalig ...

Sajdik Ferenc:

– Tigrist már le merek rajzolni. Minisztert még nem.

Vasvári Anna:

– Körömszakadtáig.

Szűr-Szabó József:

– Eddig ...

Endrődi István:

– Egészen a küszöbig.

Balázs-Piri Balázs:

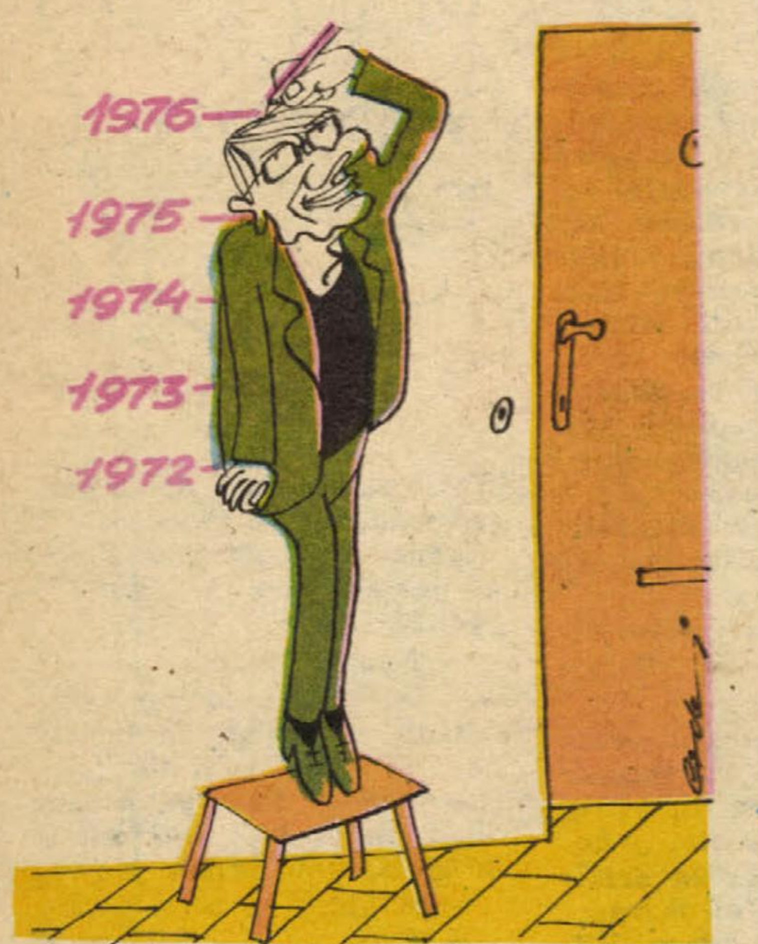
– Egészen az amerikai elnök megbírálásáig.

Várnai György:

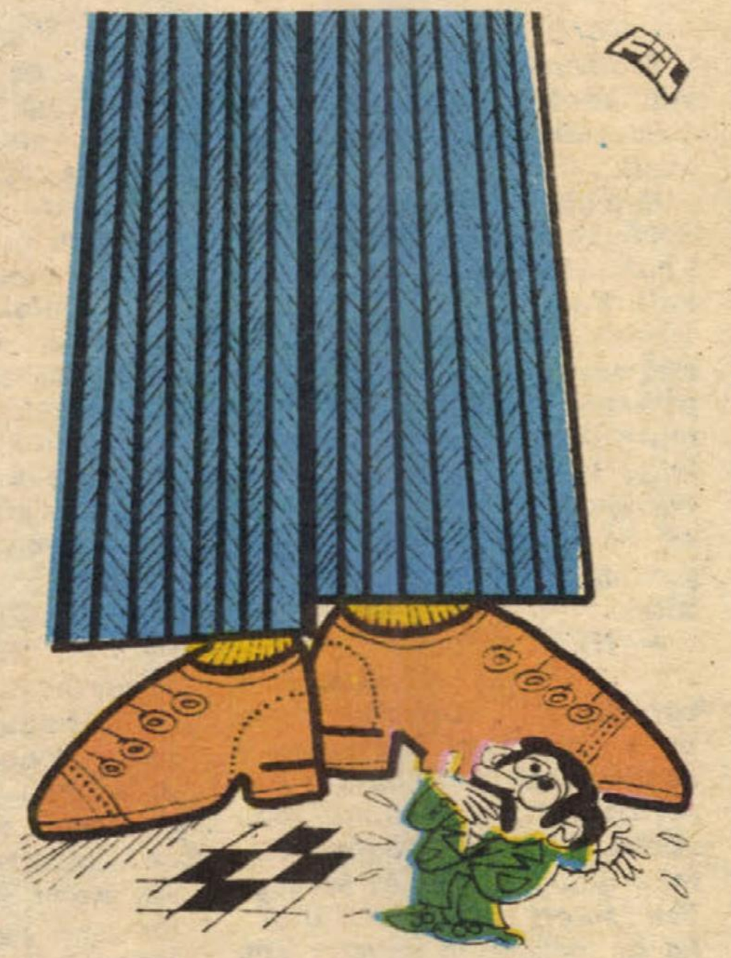
– A rácsig.

Erdei Sándor:

– Folyton nő ...

Fülöp György:

– Felfelé?

★ KIS MESE A NAGY SAJTRÓL

Egératya s egérgyerek
egy sajt előtt csak ül, csak ül:
sóhajtva nézik, mily kerek
és biztos jóízű belül.

Nagykapuja: fénylő papír,
mely mindent szorosan lezár, –
s a nagy egér így spekulál,
mert hogy felette enne már:

– Fiam, a nagy kapu lezárt,
ám mit tesz, aki bajba jut?
A nagy kapu mellett kutat,
amíg talál egy kiskaput. –

És kacsint hozzá. Szóból ért
dörzsölt fia, a kis egér.
Addig rágcsál, amíg kifúr
egy kiskaput, melyen befér.

Mikor már bent van, kikiált:
– A haveroknak szólj, apu ...!
Hol egy van, biztos akad még
több kirágható kiskapu! –

És jött egérke egyre több,
rágván egyre több kiskaput, –
lyuk mellett lyuk
míg lassacskán
az egész sajt így lett kaputt.

* * *

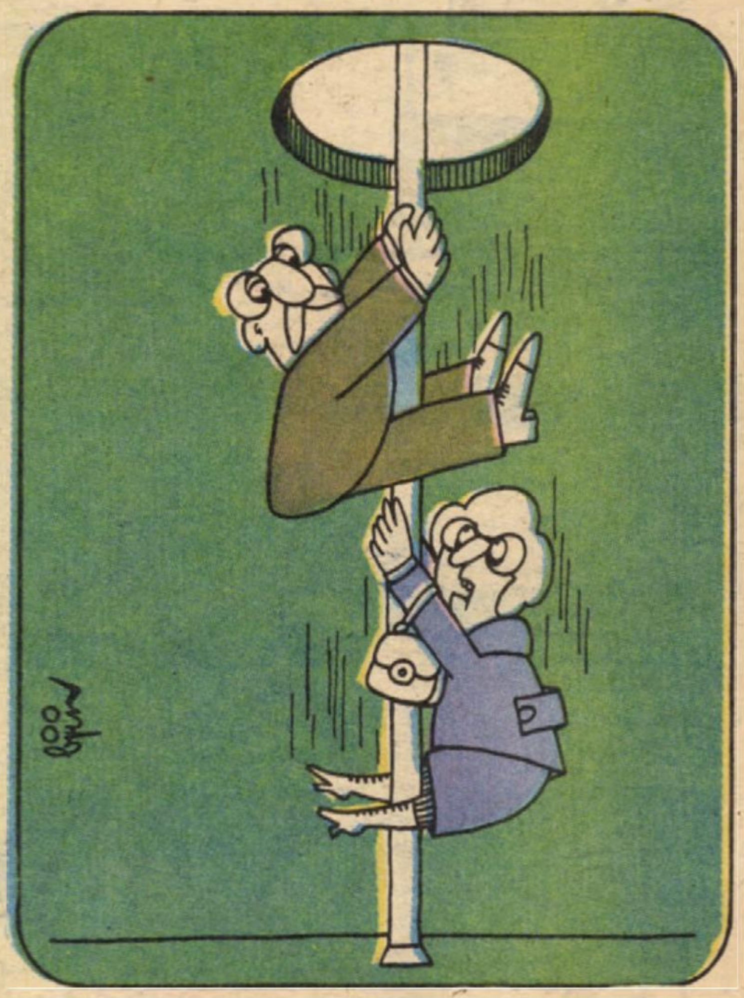
(Majd rájöttek az okosok:
kiskapuból megárt a sok.)

Bedő István

RIADÓ!

– A lányunk telefonált, hogy menjünk a gyerekre vigyázni ...

HÉTVÉGE

Pénteken este szólt a telefonom, felveszem, hát Öttevén Egyed hív:

— Ragyogó idő van! — mondja lelkesen. — Mit csinálsz szombat-vasárnap? Mert én megmondom neked: meglátogatsz a balatoni sufnimban, nem fog ártani neked egy kis mozgás. Majd meglátod, milyen remek társaságot verbuváltam össze. Mikor érkezel? Akarsz hozni valakit?

— Lassan a testtel! — szakítom félbe. — Még nem mondtam igent.

De közben már arra gondoltam, hogy csakugyan, miért ne fogadjam el a meghívást? Öttevén híres Balaton-rajongó, a nyaralójáról csodák keringenek. Másnap beültem a kocsimba és délután kiszálltam a villája előtt. Egész kocsipark állt már a kerítés mellett, ott volt már Ákom Bálint, Öttevén régi teniszpartnere, ott volt Kineki Lóránt, a jeles fizikus, Forgalmas Iván, a kétméteres állatorvos és még néhányan, akiket a házigazda bemutatott. A hangulat kitűnő volt, italok sorakoztak a kerti asztalon és mindenféle hideg húsok, igazi férfilakomák.

— Táplálkozzatok és izmosodjatok! — kiáltotta Öttevén és remek házigazdának minősült. — Erős férfiakat szeretek látni magam körül!

— Csakugyan — szólt Ákom Bálint, egy hatalmas bélszínt tüntetve el magában —, mi ez a kanmuri? Csak nem felejtetted ki a meghívásból a hölgyeket?

Öttevén arcán különös mosoly jelent meg:

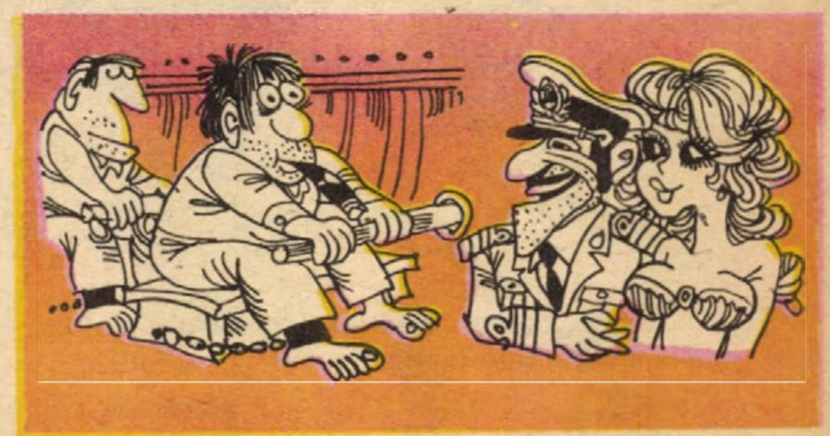
— Ma én irányítom a programot — mondta titokzatosan. — Nem fogtok unatkozni, erről kezeskedhetem!

Nem is firtattuk tovább a kérdést, a hangulat remek volt és ismertük Öttevén leleményeit. A parton kikötve, a hullámokon ringatózott Öttevén gyönyörű, emeletes jachtja, frissen festve, útra készen. Házigazdánk a hajóhoz vitte a társaságot, de nem engedte, hogy beszálljunk:

— Ma este megtartjuk a hajó-keresztelőt, és reggel vízre szállunk vele! Ez lesz az ünnepi programunk! Most pedig a pezsgőhöz, uraim!

— A pezsgő fanyar volt, különös ízű, de jéghideg, jólesett. Hirtelen álmosság fogott el. Mintha a lábaim elgyengültek volna. A kétméteres állatorvos bágyadtan heveredett le mellettem a fűre. Még átfutott az agyamon a felismerés, hogy a pezsgőben, az a különös, kesernyés íz ... de már nem tudtam megszólalni. Már én is a pázsiton feküdtem és a szemeim lecsukódtak.

Arra ébredtem, hogy különös testtartásban ülök és a lábaim nem engedelmeskednek, mintha le lennének láncolva. Hirtelen kitisztult az

agyam, de azt hittem, hogy még mindig álmomban látom azt, amit látok ...

Egy hajófenéken ültem, keskeny pallón, lábaim ólomgolyóhoz voltak láncolva, előttem egy evező rúdja, mögöttem még aludt, félig az evezőrúdra bukva az állatorvos, az ő háta mögött Kineki Lóránt, a fizikus. Valamennyien, Öttevén tegnapi vendégei, ott ültünk a hajó fenekében, mint a gályarabok, megbilincselt lábbakkal.

A következő pillanatban fényesség tört be a hajófenékbe: felettünk nyílt az ajtó és Öttevén jelent meg az ajtóban, fehér, kapitányi ruhában, oldalán egy karcsú, tűzhajú szépséggel, egy gyönyörű, fiatal lánnyal.

— Ébresztő! — kiáltotta Öttevén. — És ne haragudjatok rám, hogy nem avattalak bele titeket a programba! Hajómra, mely csak az idén készült el, már nem kaptam motoros engedélyt. Át kellett állítanom más energiaforrásra, a vitorla pedig csak szélben halad, szélcsendben tehetetlenül áll. Én pedig megígértem az én kis mókusomnak, hogy ma Tihanyba hajózom vele. Még egyszer elnézést, uraim, és most evezőt fogj, húzd meg!

Öttevén a háta mögül egy korbácsot vett elő. Egyszerre markoltuk meg az evezőrudakat.

— És most fokozzuk a tempót! — jelentette ki Öttevén. — Az én kis mókusom vízi-sízni akar!! Húzd meg, húzd meg, húzd meg ...

A hátam verítékben úszott már, midőn motorzúgásra figyeltünk fel.

— Megmenekültünk! — súgta mögöttem az állatorvos. — Ez a vízi-rendőrség motorosa lesz!

És csakugyan, egy rendőregyenruhás férfi jelent meg a csapóajtónál, figyelmesen körbe jártatta a szemét, majd eltávozott.

— Még egy perc, és szabadok vagyunk! — kiáltotta a fizikus.

De az ajtóban Öttevén Egyed jelent meg a korbáccsal.

— Evezőt fogj! — vezényelt. — Ha érdekli az urakat, az ellenőrzés mindent rendben talált. A hajón nem találtak motort. Húzd meg! ... Be kell hoznunk az időveszteséget!

Somogyi Pál

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Két magyar turista egy skót kastélyban kap éjjeli szállást, ahol állítólag kísértetek vannak. Éjjel az egyik felkelti a másikat:

— Feri, kelj fel, a szomszéd szobában kísértet járkál, nézd meg!

— Mért én menjek? Hiszen mindig azt mondtad, hogy te jobban tudsz angolul, mint én.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LX.

„Megállj, a döghalált szívod magadba!"
(Madách)

HOSSZÚ TÁVON

– Ugorjon el valaki egy kis frissítőért! A következő körnél kifizetem...

KOOPERÁCIÓ

– A garázdálkodást ezennel megnyitom!

ÖT PERC ESZTERGÁLYOS CECÍLIÁVAL

Először utazási élményeiről kérdezem. Legszívesebben talán Helsinkire emlékezik:

Egy gyönyörű, ultramodern épületben vendégszerepelt a Thália Színház a Kalevalával. Ennek a színháznak a nézőtere betétfalakkal gombnyomásra kisebbíthető és bővíthető. Stúdióműsorok esetén pillanatok alatt kisebbre lehet varázsolni a nézőteret. Ott igazán nem kell attól félni, hogy nincs teltház. Egy gombnyomás és zsúfolt a nézőtér.

— Nyári tervei?

— A Petruskát játsszuk a városligeti Körszínházban. Ez a nyár még egy érdekes vendégjátékot is hoz a Boszporusz partján: Isztambulban mutatja be a Karagözt. Remek dolog utazni és idegenben sikert aratni. Örülnék, ha az igazgatóm egyszer egy hawaii tárgyú népi játékot mutatna be. Úgy szeretném látni Honolulut!

A Pécsi Balettnél töltött ideje kerül szóba:

— Egyszer egy kis táncjelenetben az egyik partnerem világhírű hegedűművészt alakított. Miközben táncolt, csak mímelte a hegedülést. Én körülötte keringtem és véletlenül kiütöttem a vonót a kezéből. Aki a színfalak mögött játszott helyette, nem vette észre, hogy mi történt és tovább hallatszott a hegedűszó. Valaki ekkor félhangosan megjegyezte a nézőtéren: „Ez a világ legnagyobb művésze, mert vonó nélkül is tud hegedülni."

A beszélgetés már a színésznő Trabant kocsijában folytatódik.

— Mindig óvatosan vezetek — mondja —, de egyszer erősebben léptem a gázra. A rendőr megállította a kocsit, megismert és én ártatlan arcot vágva megkérdeztem: — Talán gyorsan hajtottam?

— Nem, hanem alacsonyan repült.

Nem lett belőle baj, csak szigorúan figyelmeztetett, hogy ezentúl tartsam be a Kresz-előírásokat. Azóta persze még jobban vigyázok.

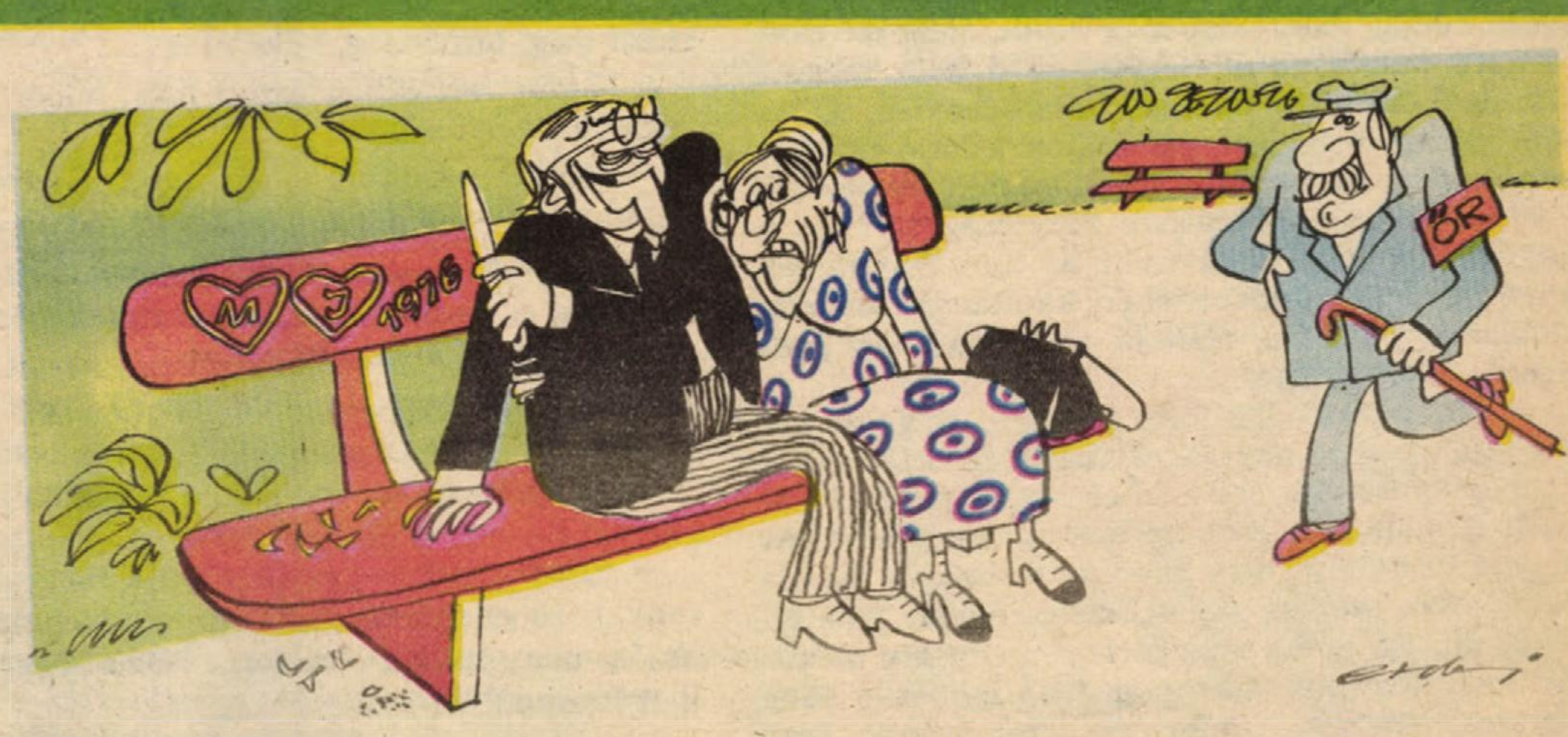
Benzinkúthoz értünk. Megkérdezték tőle: „Mennyi legyen?"

— Nem is tudom.

— Azt tanácsolom, művésznő, — mondta a benzines —, hogy színültig töltsük meg a tartályt, hiszen olyan sokat kell futkosni a kocsival, amíg szabad parkolóhelyet talál a pesti utcán.

— Igaza van — válaszolta Esztergályos Cecília —, még egy kanna tartalékbenzint is kérek, ki tudja még mennyi ideig kell keringenem a Thália körül.

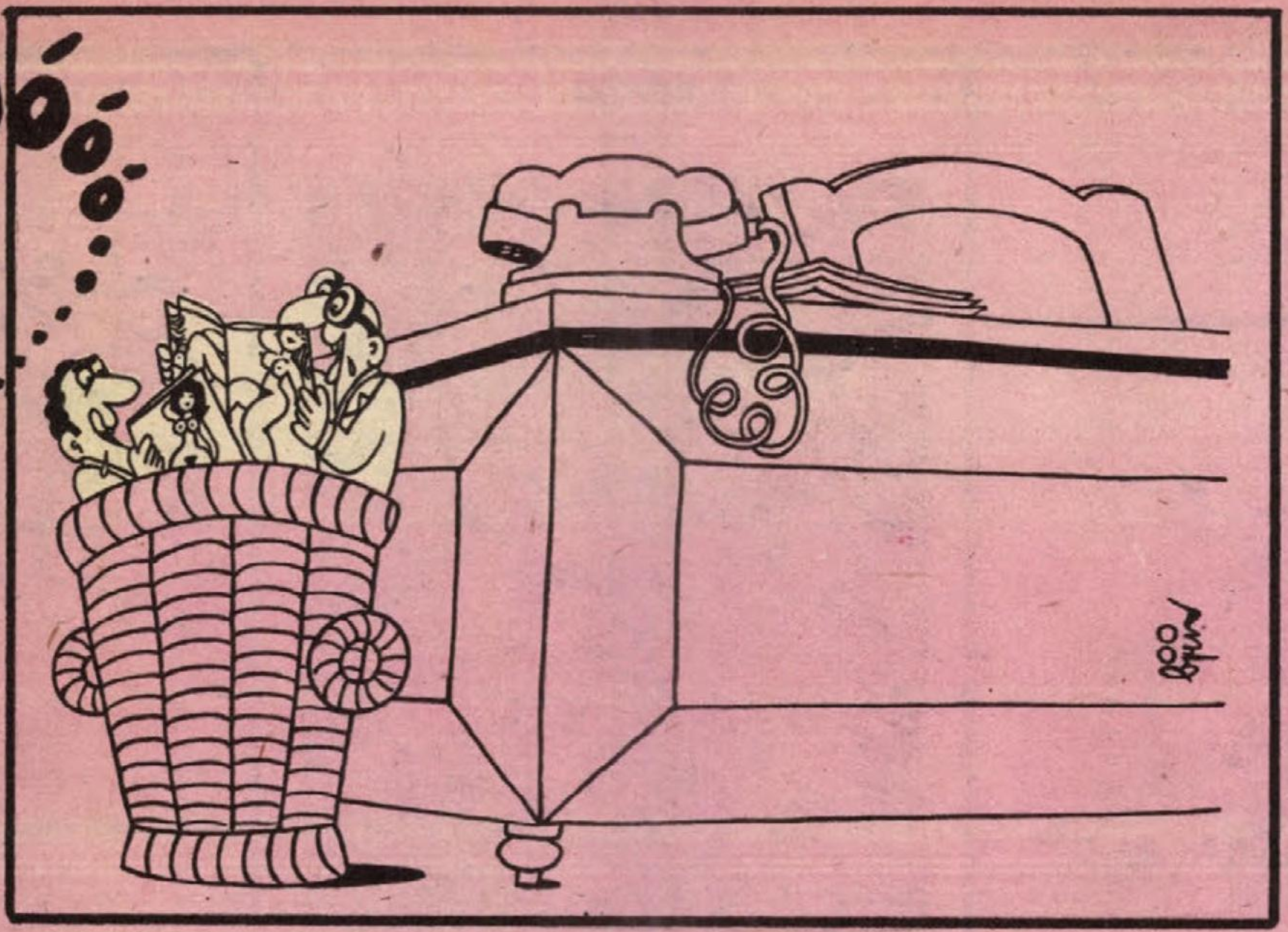
Palásti László

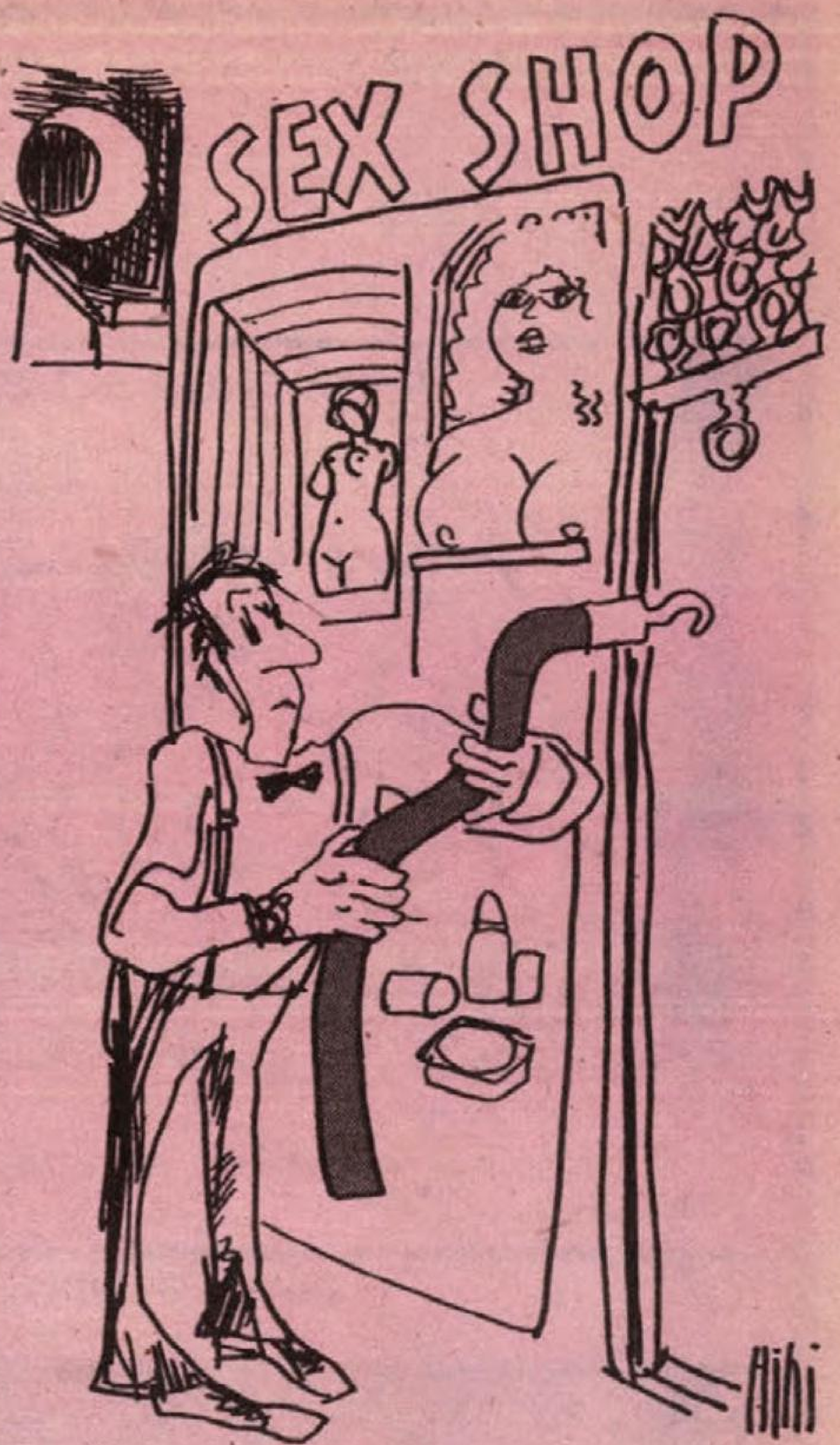

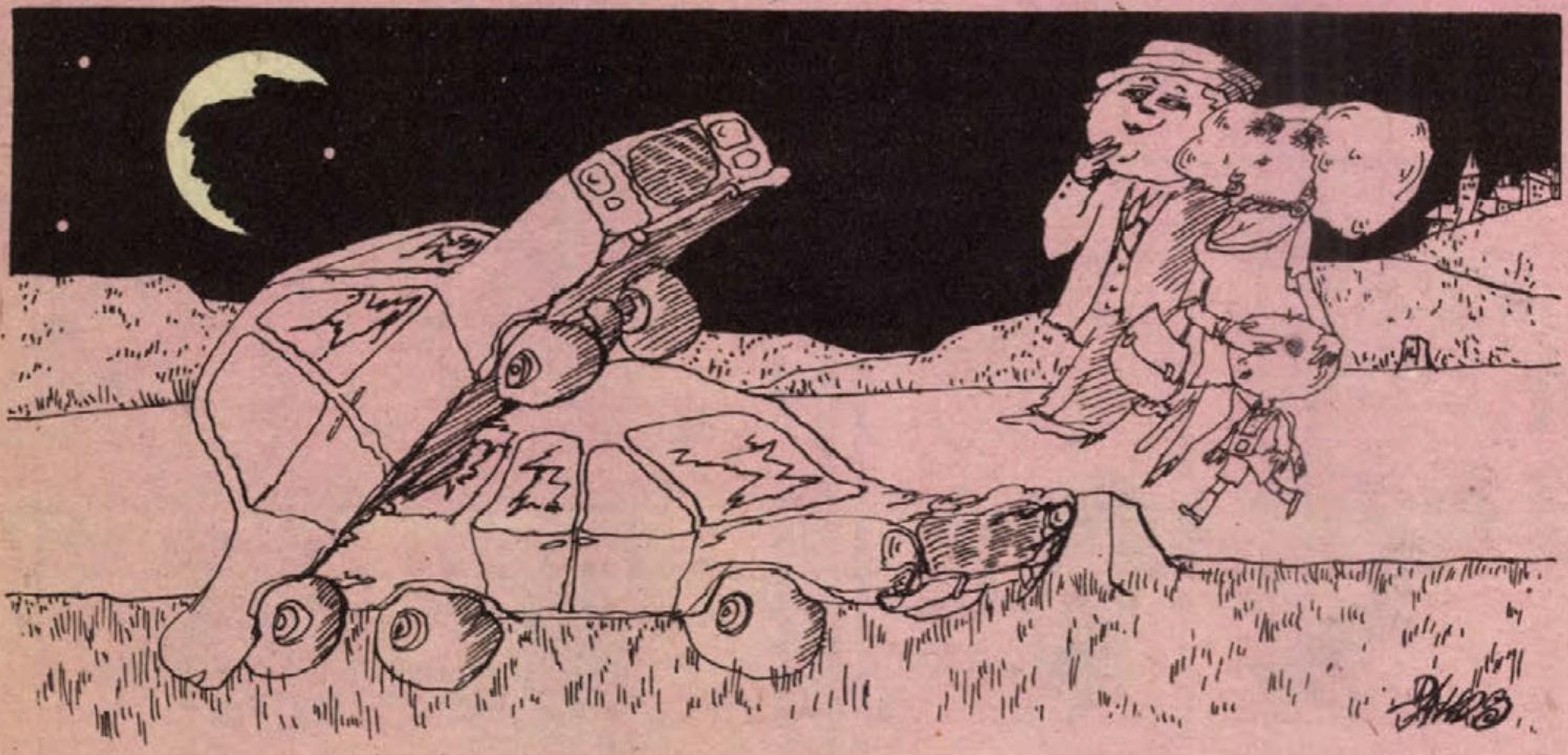
– Ne izgulj, ránk nem gyanakszik.

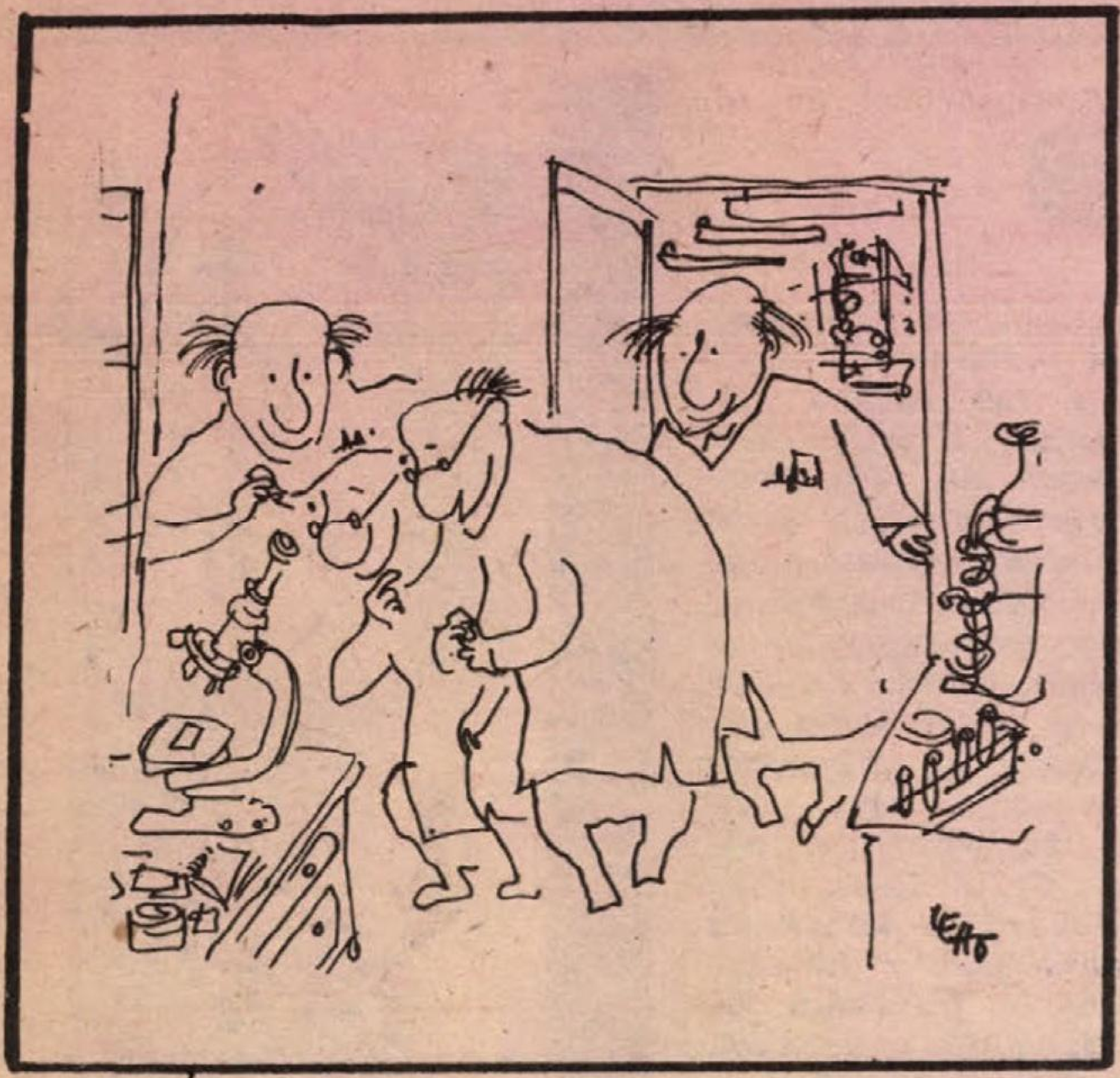
PORNÓÓÓÓ

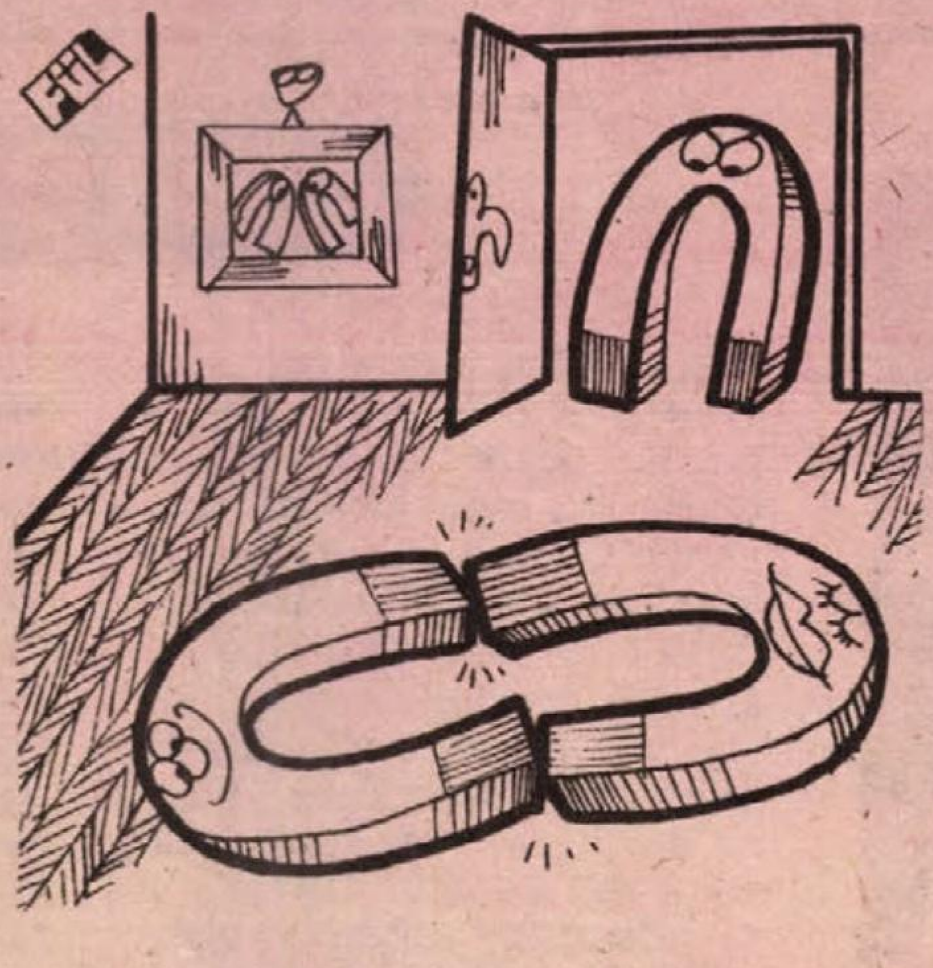
BALÁZS-PIRI
HEGEDŰS
DALLOS
LEHOCZKI
FÜLÖP
SZÁDIK
BRENNER

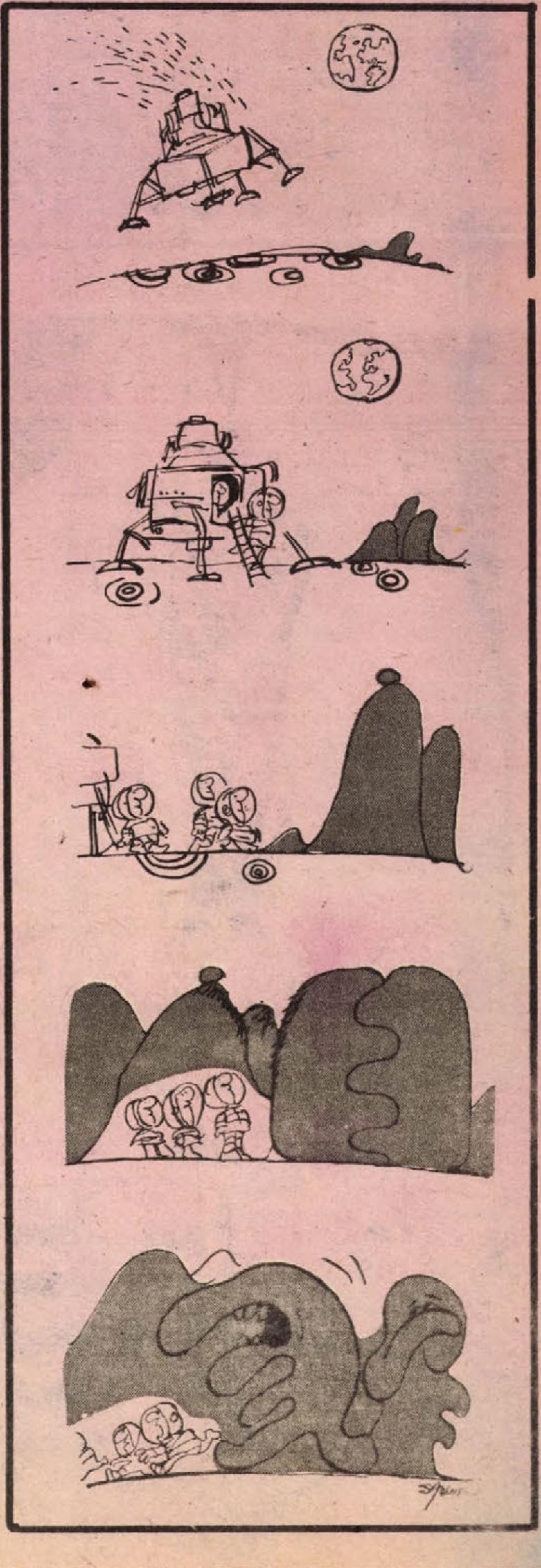

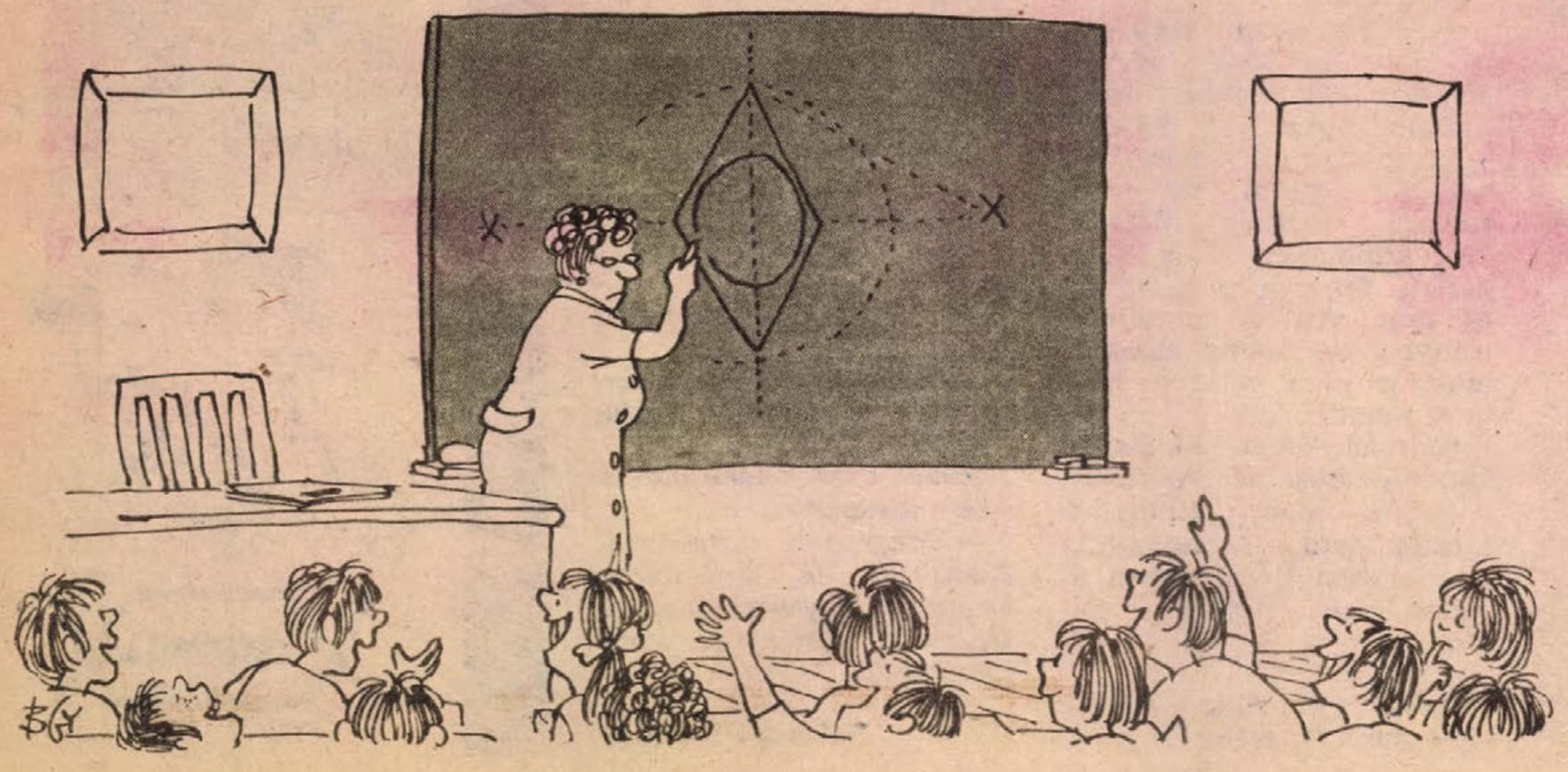

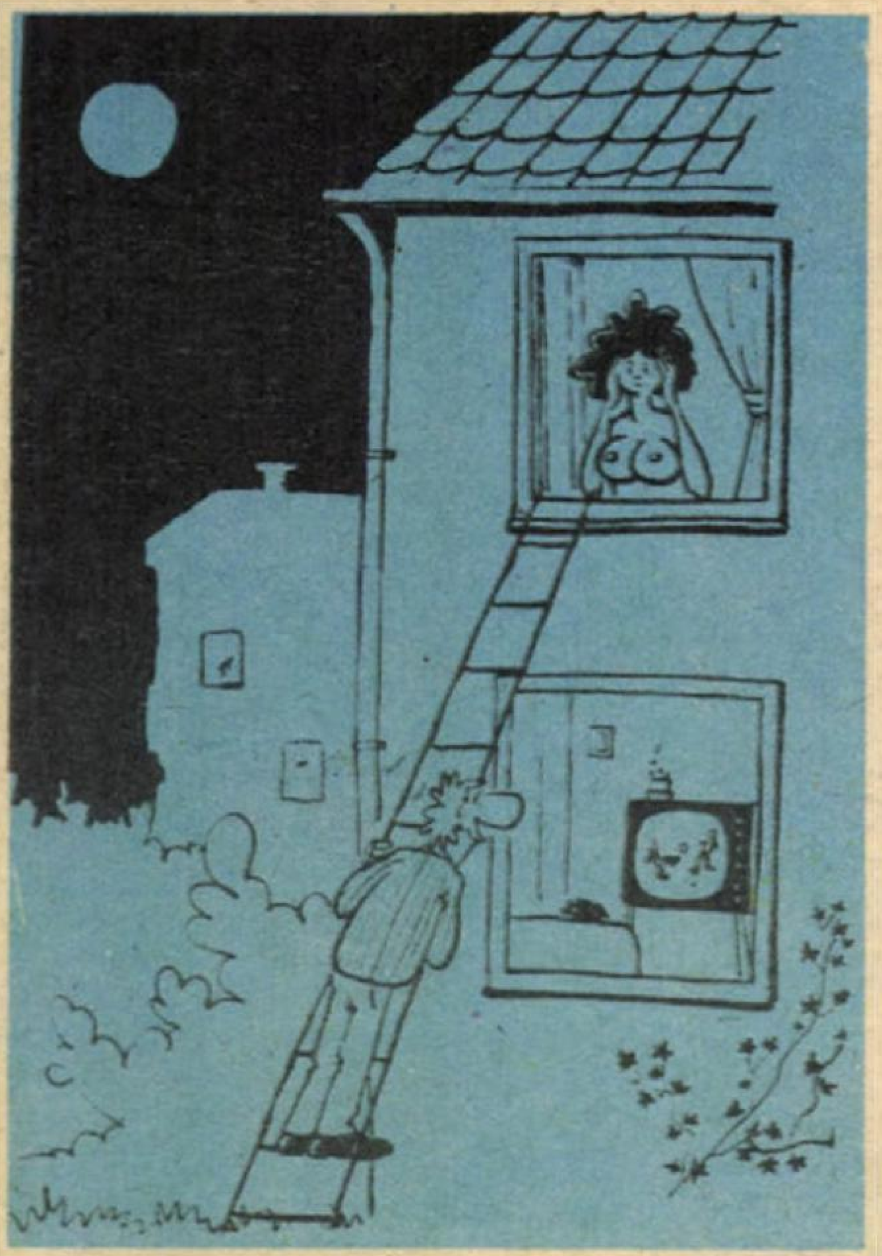
IMPORT HUMOR

A RÖVIDLÁTÓ RÉSZEG

– Fiacskám, ha felnősz, ne igyál, mert úgy jársz, mint én.

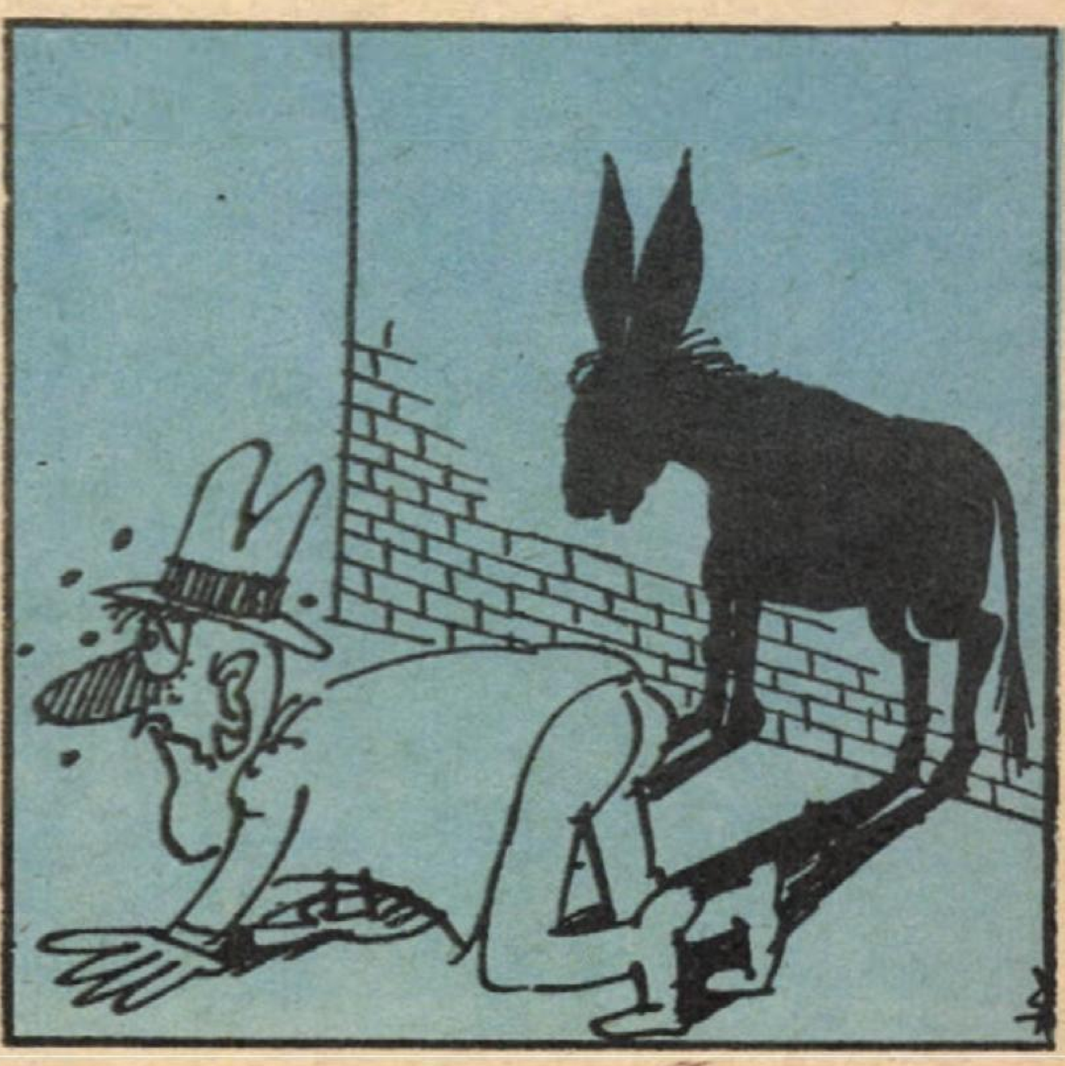
RÓMEÓ

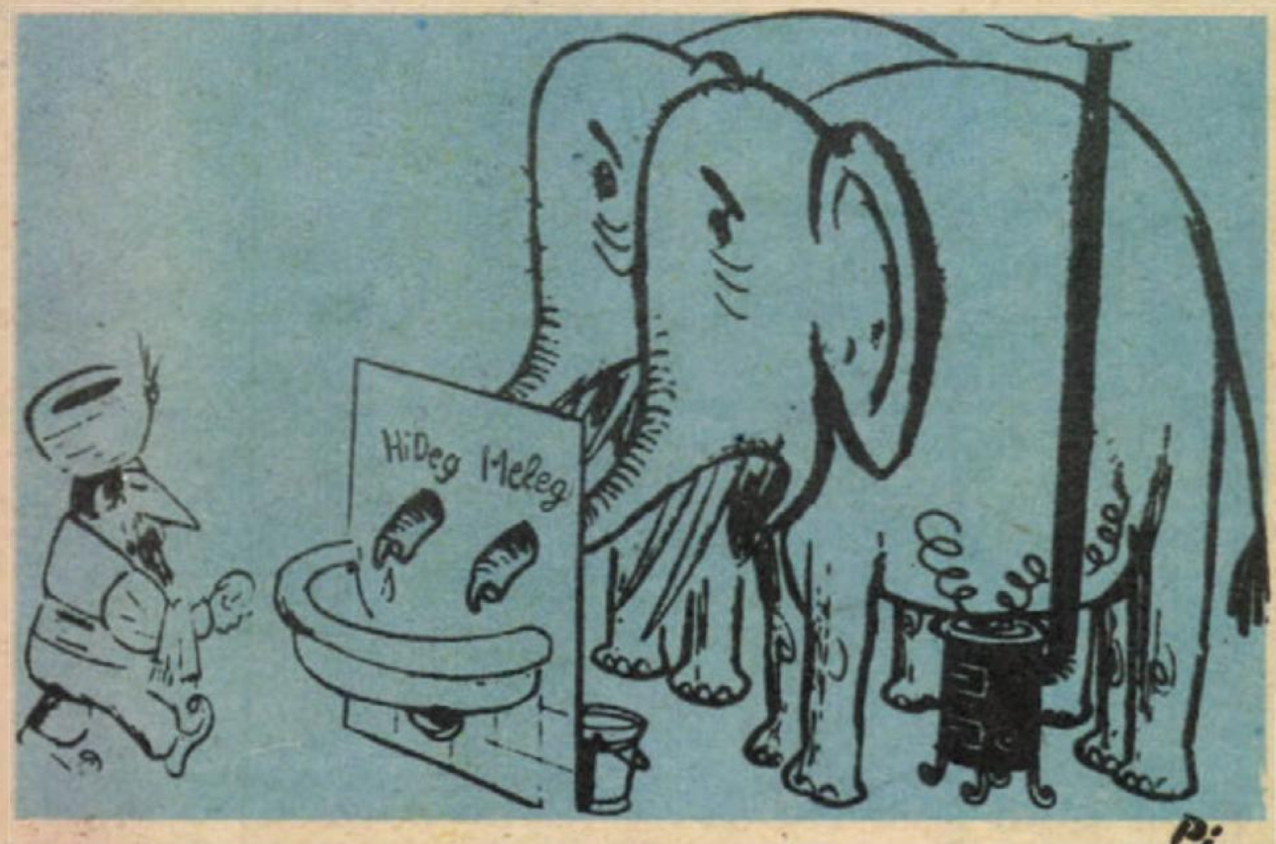

– Jó reggelt, jó reggelt! Az orvos által felírt szemüvegért jöttem.

AZ ÁRNYÉK

CIRKUSZI MOSDÓ

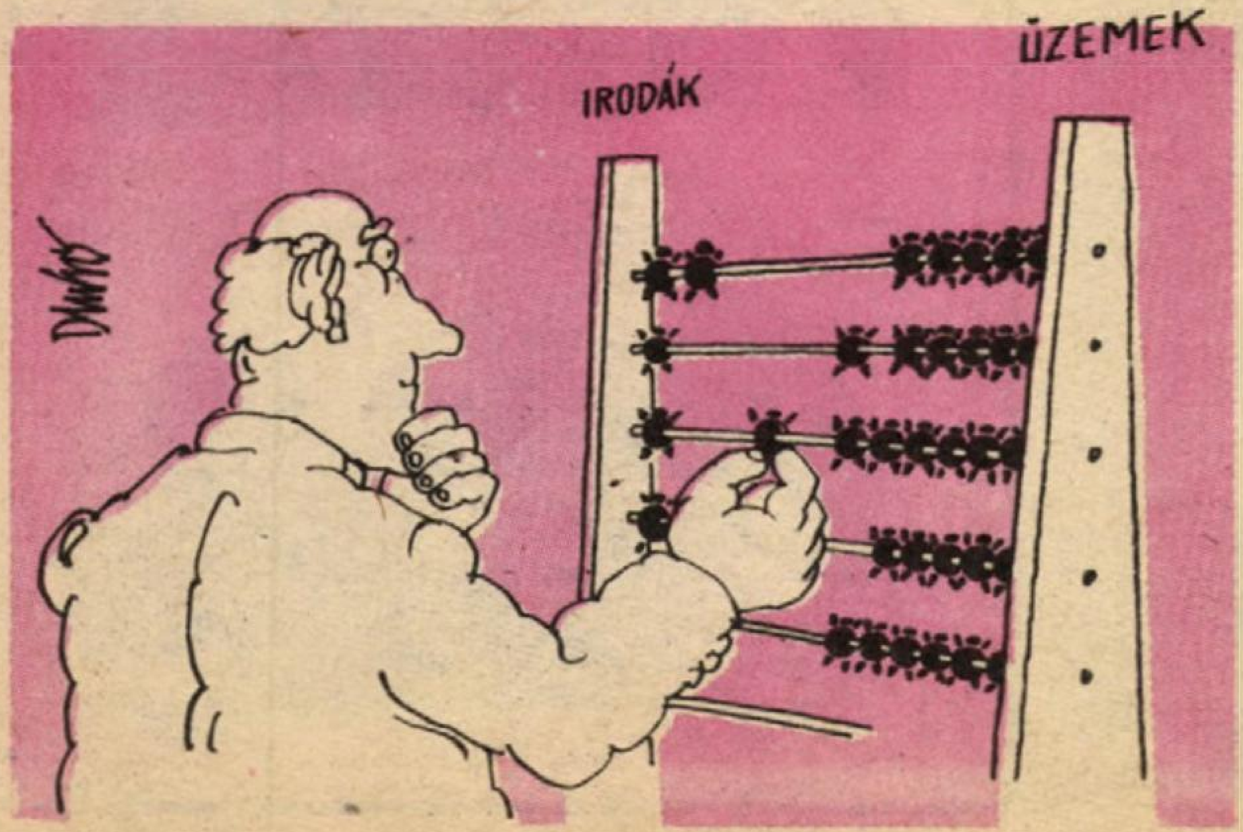
– Halló, betörő bácsi, vigye magával a tápszerünket is!

INTRIKA

– Gondolom, mindketten ugyanarra a székhelyre gondolunk...

ÁTSZERVEZÉS

ZSÖLLYE

A Vidám Színpad Kutyakomédia című vígjátékának egyik főszerepében Csala Zsuzsa helyett Dévényi Cecília ugrott be. A tehetséges fiatal színésznőnek csupán egy próba állt a rendelkezésére, de így is hibátlanul oldotta meg feladatát. Igaz, hogy a partnerek is segítették. Többek között Olivér, a zsemleszínű afgán agár, „aki" a darab címszereplője. Dévényi Cili csak azt sajnálta, hogy sikeres beugrásánál nem volt jelen senki a sajtótól, sőt az igazgatóságtól sem, mert a főrendező éppen beteg volt, az igazgató pedig vidéken tartózkodott.

— Pedig igazán szép este volt! És Olivér remek kolléga! Ha hirtelen nem tudtam, hova kell állnom a színpadon, arrafele bökött az orrával. Ha nem tudtam, melyik járáson kell kimennem, csak meg kellett fognom a pórázát, és már vitt is a helyes irányba. Az egész előadás alatt le nem vette a szemét rólam!...

Kalmár Tibor, a darab szerzője meg is jegyezte:

— Na, látod, Cilikém! Igazán nem mondhatod, hogy ebben a szerepben a kutya sem figyelt fel rád!...

*

Petrov A világ teremtése című balettjének premierje után az Operaház táncosai banketten vettek részt. A két kitűnő koreográfussal, Natalija Kaszatkinával és Vlagyimir Vasziljovval az élén szinte valamennyi táncos megjelent a fehér asztalnál, hogy közösen örüljenek a nagy sikernek. Az örömbe csupán az a kis üröm vegyült, hogy a farkaséhes társulat majd egy óra hosszat várakozott a vacsorára. Végül Róna Viktor kirohant a konyhába megérdeklődni a késedelem okát. A főszakács javában díszítette a sülteket.

— Emiatt kell várni!... Valóságos salátakölteményt csináltam és majonézzel kirajzolom a főszereplők neveit... Még egy félórácska és megvagyok!...

Róna félbeszakította a lelkendező szakácsot.

— Addigra éhenhalunk! Hozzák a sültet, úgy, ahogy van!

A szakács kétségbeesett arcot vágott.

— De drága művész úr! Akkor a sült nem mutat semmit!

Róna Viki odahajolt az ízek mesteréhez:

— Megsúgok valamit! Nem baj, ha nem mutat semmit! Ugyanis nem az Operaház vitrinjébe akarjuk tenni!...

Rátonyi Róbert

TRIBÜN

Egy amerikai tévétársaság pszichológusnője mondta:

— Amióta megkezdődött a rögbiszezon, a férjem éjjel-nappal a képernyő előtt ül, s a meccseket nézi. Ha elválnék tőle, arról is csak a sporthírekből értesülne.

*

A Jimmy Young elleni mérkőzésre készülő Muhammad Alit New Carrollton-i edzőtáborában meglátogatta Susan Ford, az elnök tizennyolc éves lánya.

— Ali már kétszer járt a Fehér Házban — mondta. — Most erre jártam s gondoltam, visszaadom a vizitet. Sajnos, a meccsre nem tudok elmenni.

— Sose bánja — mondta a világbajnok. — A legszívesebben én se mennék el. Csakhogy engem megfizetnek érte.

*

Amerikában is közeledik a vizsgaidőszak. A kosárlabdázó egyetemi hallgatót megkérdezi az évfolyamtársa:

— Hány vizsgád van még hátra?

— Kettő, vagy három.

— Miből?

— Matematikából.

*

Willy Daume, a NOB nyugatnémet tagja szívesen mesélgeti, hogy 1930-ban kicsapták a középiskolából, magánúton kellett letennie az érettségit.

— Egy korcsolyakulccsal elzártam az iskola központi fűtését. Gondoltam, hátha adnak egy kis téli szünetet.

Talán ezért viseli a szívén ma is inkább a nyári olimpiák ügyét.

Öt másodperccel a játékidő letelte előtt 65:65-re állt a Michigan—Notre Dame kosárlabda-mérkőzés. John Bennington, a Michigan edzője felállt a kispadról, odasétált Johnny Dee-hez és kezét nyújtotta a vetélytársának.

— Szóval döntetlen — mondta. — Rendben van. Menjünk haza és felejtsük el az egészet.

Mire hazaértek, a rádió éppen bemondta, hogy a Michigan 85:80-ra nyerte a mérkőzést. A hosszabbításról megfeledkeztek.

(p. p.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Esetleg a nap hevénél ... Vagy lángész segítségével ...

(Keszthely környékén fotózta Cseróka Antal)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

biztos abban, hogy dobogóra kerül. A legkiválóbban *Hegedűs Csabának* a 100. magyar olimpiai aranyérem szerzőjének, Montreál olimpiai bajnokának sikerült a befejezés. Anélkül, hogy szőnyegre lépett volna a

Bár a próféta . . .

(A Heves megyei Népújságból ollózta Szanday Edit, egri olvasónk)

A szombati mérkőzést három bolgár játékvezetői hármas vezeti. *Atanasz Mateev* fújja a sípot, segítőtársai: *Nikolov* és

Kilenc bíró? Nem luxus egy barátságos mérkőzésen?

(A Népsportban fedezte fel Rózsahegyi Béla, szolnoki olvasónk)

hogy a Hold árnyékkúpja teljesen letakarja szemünk elől a Napot. Ilyen, teljes napfogyatkozásnak voltunk részleges tanúi tegnap déltájban; csak részleges fogyatkozást láttunk, mert a teljes sötét árnyékfolt nem érintette

Tessék mondani, ki az a részleges tanú? Aki csak a félszemével látta? Vagy aki csak néha vetett oda egy-egy futó pillantást? Vagy aki nem látta, csak hallotta? Ne hagyjanak már ilyen részleges tudatlanságban elpusztulni!

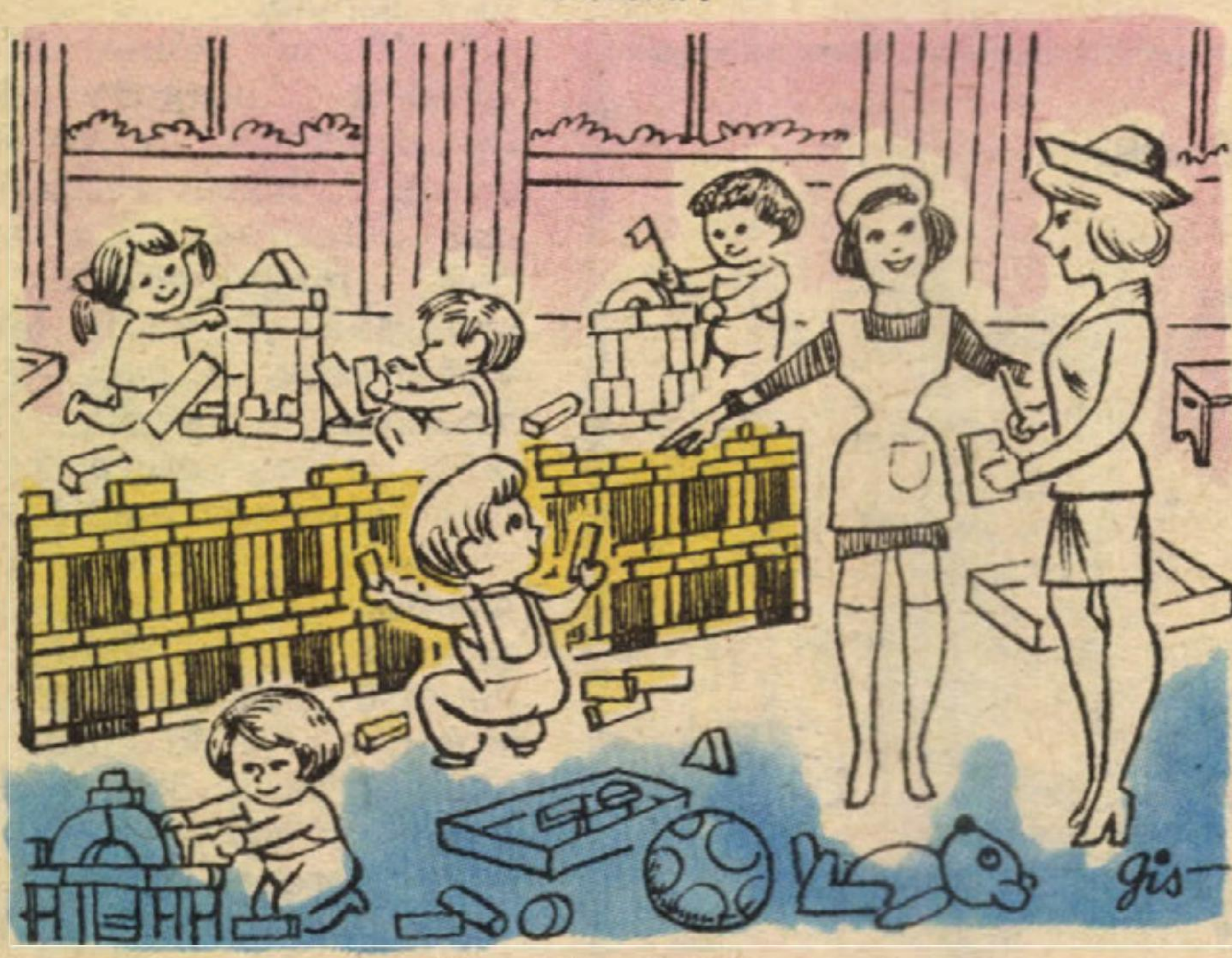
(A Dunaújvárosi Hírlapban észlelte Tóth László)

„Lakossági szolgáltatás bevállaló helye". A dolog úgy áll, hogy a magyar nyelv is csak addig nehéz, amíg meg nem tanulja az ember. Persze táblákat pingálni ráérne utána is.

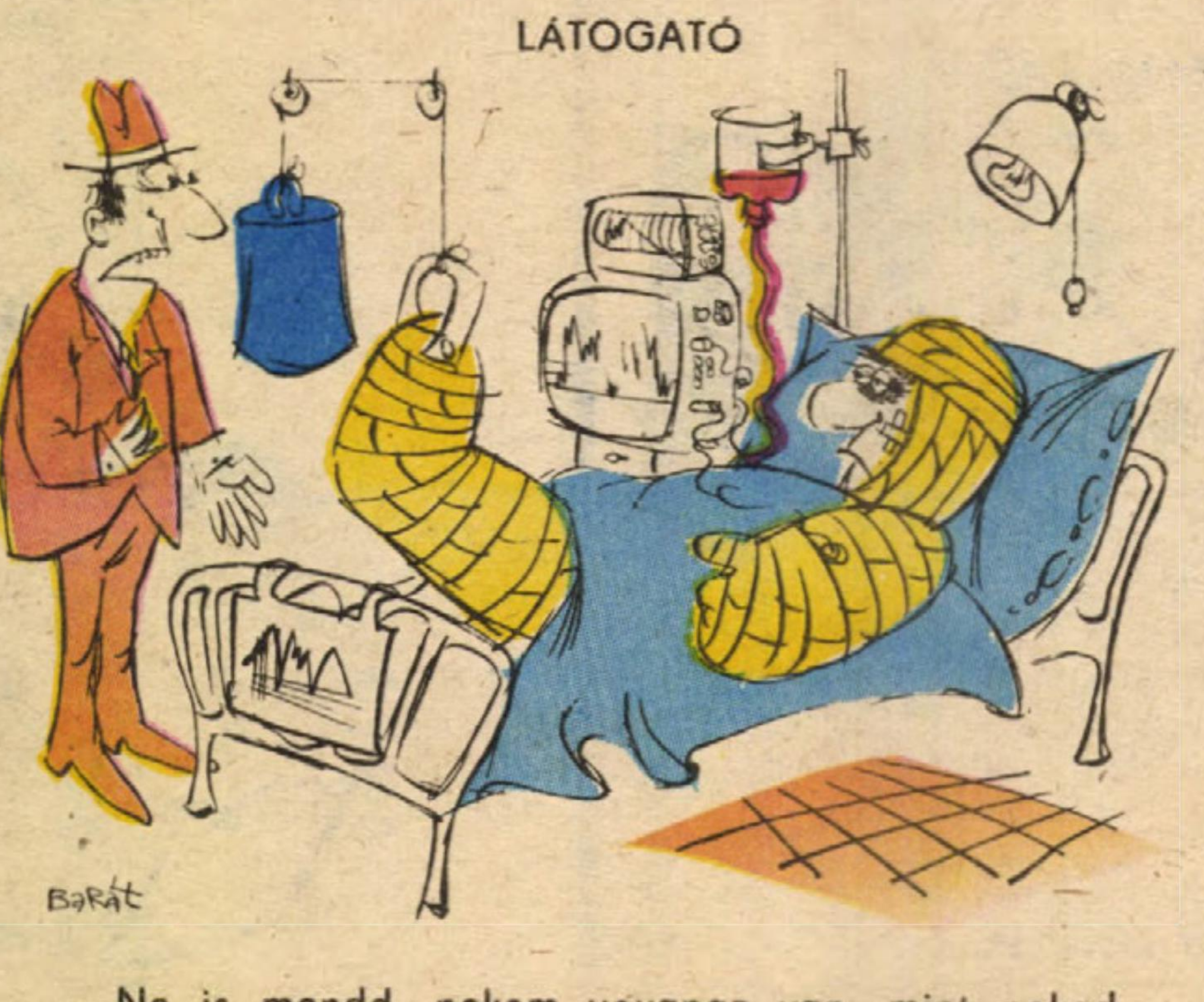
(Sárvárott fotózta Gimesi Márton)

OVIBAN

– Karcsika építész lesz!

LÁTOGATÓ

– Ne is mondd, nekem ugyanaz van, mint neked ...

SZILÁNKOK

ÁLLÁS

— Nem ismer valakit, aki be tudna tenni engem egy olyan jellegű, jól jövedelmező állásba, ahol aztán minden erőmmel harcolhatnék a protekció ellen?

VENDÉGSÉG

— Nem szabad visszaélni a vendégszeretettel! Ezért egy rokoni látogatás nálam sohasem tart tovább 4—5 évnél — mondta Mariska néni.

JAVASLAT

Közeleg a nyár. Rendeleti úton tiltsák ki a legyeket a fővárosból!

VIGASZ

Ha mindenki mindig csupa okosat cselekedne, unalmas lenne az élet.

FELKÉSZÜLÉS

Hatalmas tempóban folyik a felkészülés az olimpiára. A szomszédom tegnap bekopogott hozzám:

— Ugye megengedi, hogy önnél nézzem majd a versenyeket a színes televízióján?

BÜROKRÁCIA

— Írjon egy kérvényt, négy másolattal, saját kezűleg, hogy ön analfabéta és szeretne megtanulni írni.

VENDÉGKÖNYV

Ebben az étteremben nagyszerű a kiszolgálás, figyelmesek a felszolgálók, kitűnő a koszt. Meglátszik, hogy jó kézben van az üzlet vezetése.

Köszönettel: a helyi üzletvezető

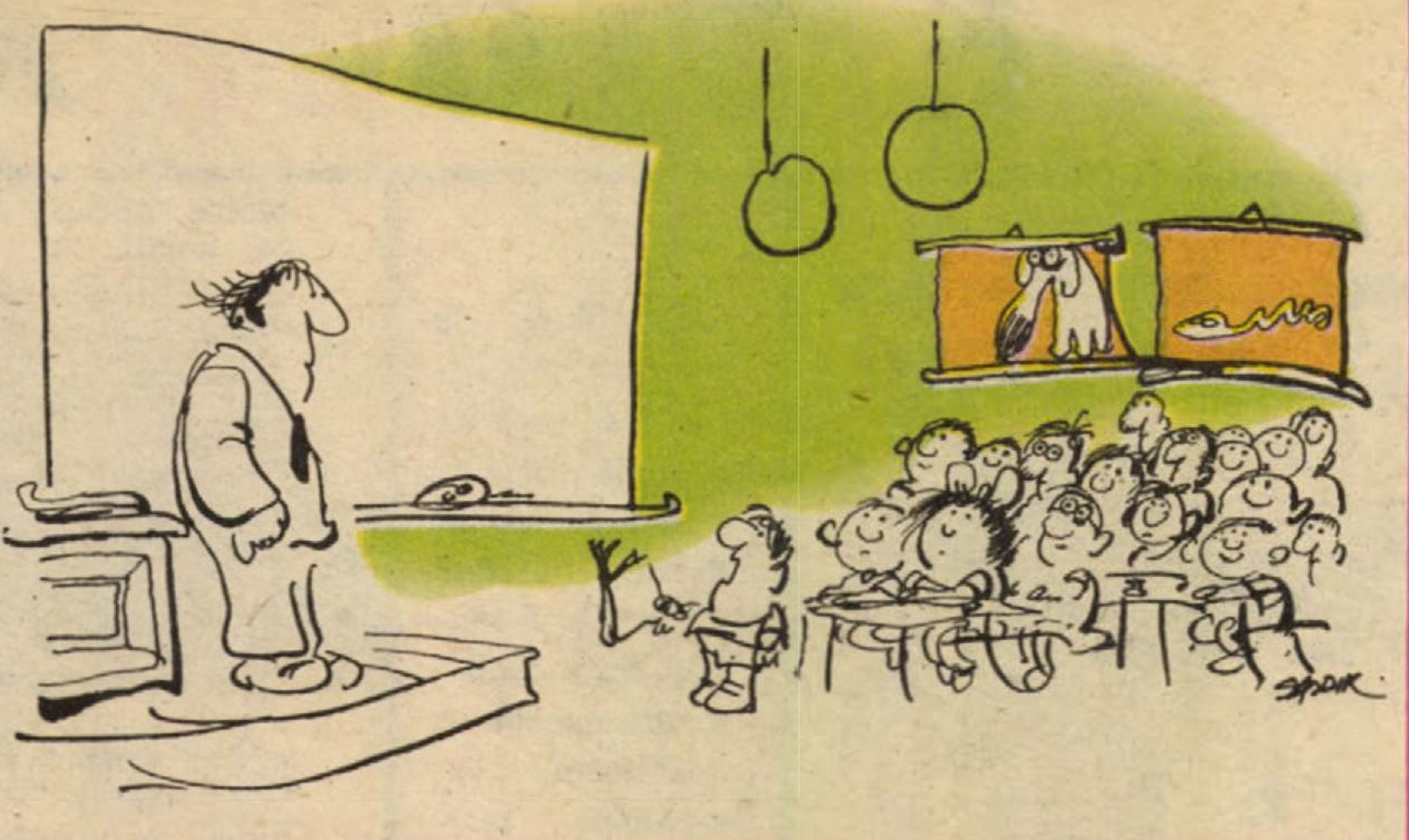
PRAKTIKUS SZÜLŐ

— Fiacskám, tízóraira becsomagoltam neked egy kis készpénzt.

JAVÍTÓIPAR

X. olyan derék kisiparos, aki meg akarja javítani a világot, de sajnos csak két segéddel dolgozik.

G. Sz.

– Szeretnénk biztosítékot kapni, hogy amit most bemagolunk, az jövőre is aktuális lesz...

NYÚLBANK

Frank Farrell, middlesexi bűvész, heveny nyúlgondokkal küzd. Műsorának fénypontjaként egy fészekalja fehér nyulat húz elő a cilinderéből, majd újra eltünteti őket. Igenám, csakhogy ezt a bravúrt külföldi vendégfellépései alkalmával sosem mutathatja be, mert az élő állat behozatalát a legtöbb ország törvénye tiltja és Frank nyulait a határon mindig elkobozzák.

A nehézséget áthidalandó, Frank Farrell most felállította a nemzetközi nyúlbankot. Felszólította az egyes országok bűvészeit, hogy neveljenek saját házinyulakat, s aztán — szükség esetén — bocsássák az éppen ott fellépő külföldi vendégmágusok rendelkezésére. Persze bizonyos nyúlkoptatási költség térítése ellenében.

A nyúlbank jelszava: „Te eltünteted az én nyulamat, én eltüntetem a te nyuladat!"

És a néző tapsikál.

– Pedig úgy tudtam, hogy napi 4–5 cigaretta nem árt...

CSAK fiataloknak

LEHOCZKI
DALLOS
TÓT

HÁZTŰZNÉZŐBEN

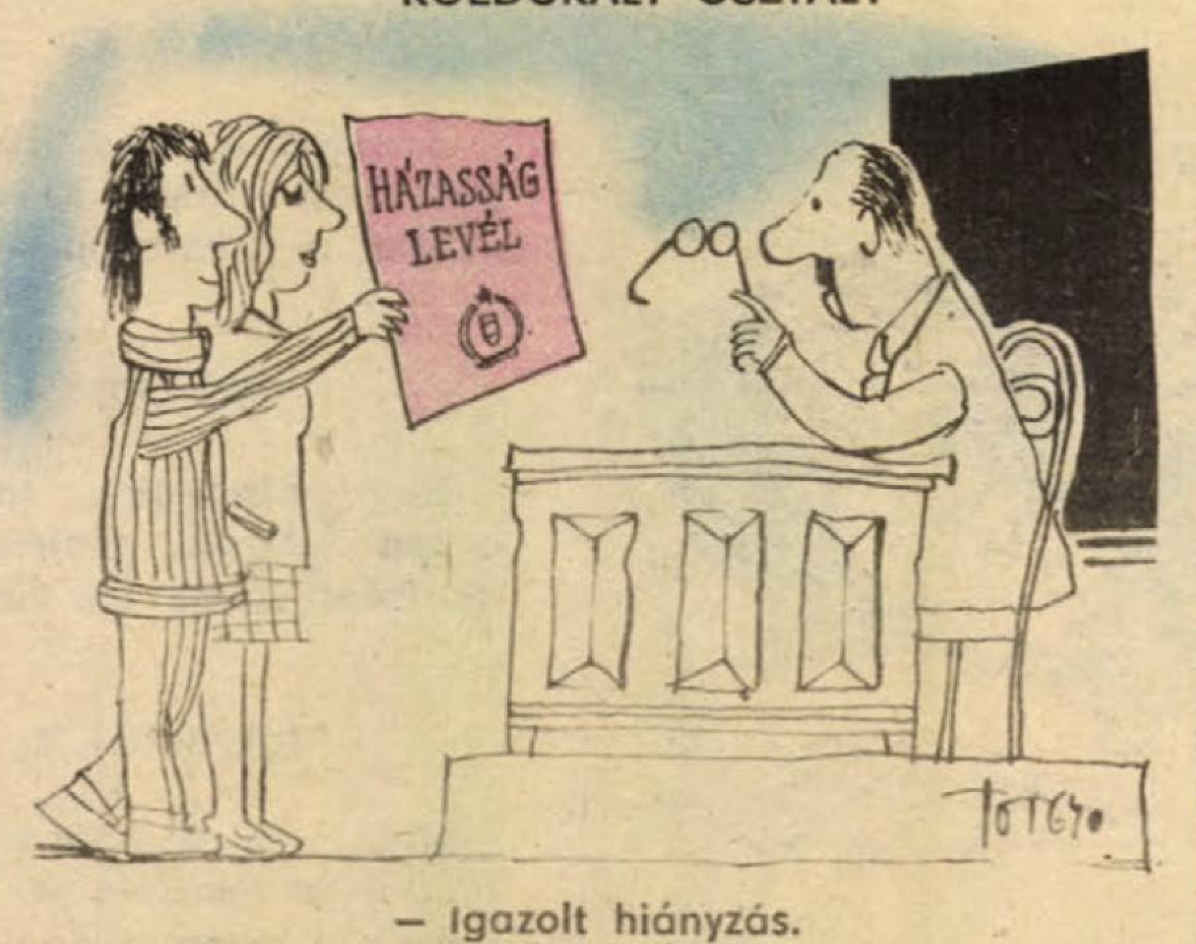

– Adja-e hozzám a kedves lányát élettársnak?

SZERELEM

KOEDUKÁLT OSZTÁLY

– Igazolt hiányzás.

MŰVÉSZFILM-KRITIKA

Filmforgalmazásunkat dicséri a most bemutatott bugyuta film, mely mind esztétikai, mind művelődéspolitikai szempontokból kiválthatta volna a nagyközönség érdeklődését.

A bugyuta filmgyártás gyökereit kutatva meglepő módon hazai produkciókhoz juthatunk, amelyek külföldi bemutatói döntő hatást gyakoroltak a bugyuta filmművészetre. Gondolok például azokra a filmszerű elemekre, melyekben szinte azonosságot találunk. Így a húsz percig tartó merengésre a gödörnél, a félórás krumplihámozásra, a frappáns befejezésre, amikor a ruhátlan varázslóné ott ül a fa tetején, és elmondja, miről szólt ez a film, és ő miért hisz mégis az ellenkezőjében. Mindezt tíz percig egy hangon. Élmény!

Az elsőfilmes 74 éves rendező nevét, noha hosszúságánál fogva nem tudtuk elolvasni, érdemes megjegyezni. Sajtónyilatkozata szerint a gödör egyértelműen a tudatalatti kivetülését jelenti, méghozzá annak társadalmilag hasznos kollektív megnyilvánulását, a varázslóné pedig személyes élménye, nagynénjének, az elefántvadásznak állít vele emléket. Következő filmjét teljes egészében neki szenteli, de akkor már szandálban fog ülni egyszerre két fa tetején, ezzel is kifejezve az idők szavát.

Külön kell szólnunk a már említett burgonyajelenet feszültségéről. A közönség szinte lélegzet-visszafogva lesi, sikerül-e az alkotóknak meghámozniuk a krumplit. Remekül felépített percek, és győz az optimizmus, sikerül. Kár, hogy a rendező a későbbiek folyamán megfeledkezik róla, pedig kíváncsiak lettünk volna a krumpli sorsára. Talán majd következő filmjében. Ki kell emelnünk a krumpli minőségét is, ritkán látott szép példány, üvegházi vagy cserepes gülbaba.

Az operatőri munkát is egyértelműen dicsérnünk kell. Szinte lépésről lépésre nyomon követhetjük a filmben a bugyuta kameramozgatás fejlődését. Az első percekben még kézi felvételeket láthatunk, meglehetősen rezeg a kép, később azonban már rögzített kamerával dolgoznak. Mint a nyilatkozatban olvashattuk, úgy rögzítették, hogy lábait leásták a földbe. Így kétségtelen, hogy a kép nem rezeg, de a merev felvevőgép apró zavarokat okoz, például a már részletesen elemzett burgonyajelenetben, amikor a hősnő kicsit balra fordul, a kamera képtelen követni, így a félórás jelenetből mintegy 20 percig nem láthatjuk a krumplit.

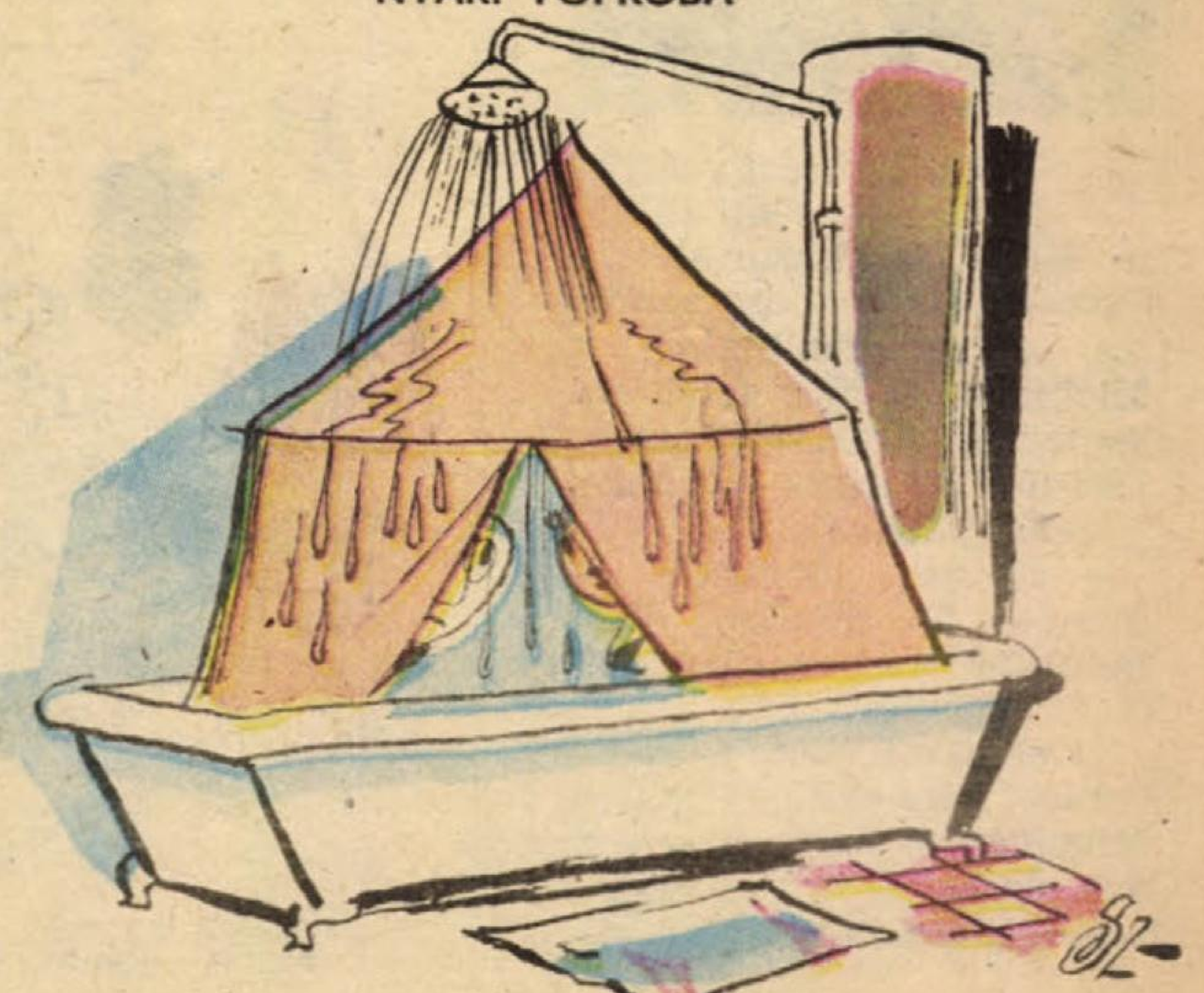
A színészek közül a két női főszereplőt kell megemlítenünk, a hámozóasszonyt és a varázslónét, ugyan ez utóbbi adós maradt a tökéletes átéléssel, időnként belesül a szövegbe és sokat nevetgél zavarában, de több szereplő nem lévén, mégis kettőjüket kell kiemelni.

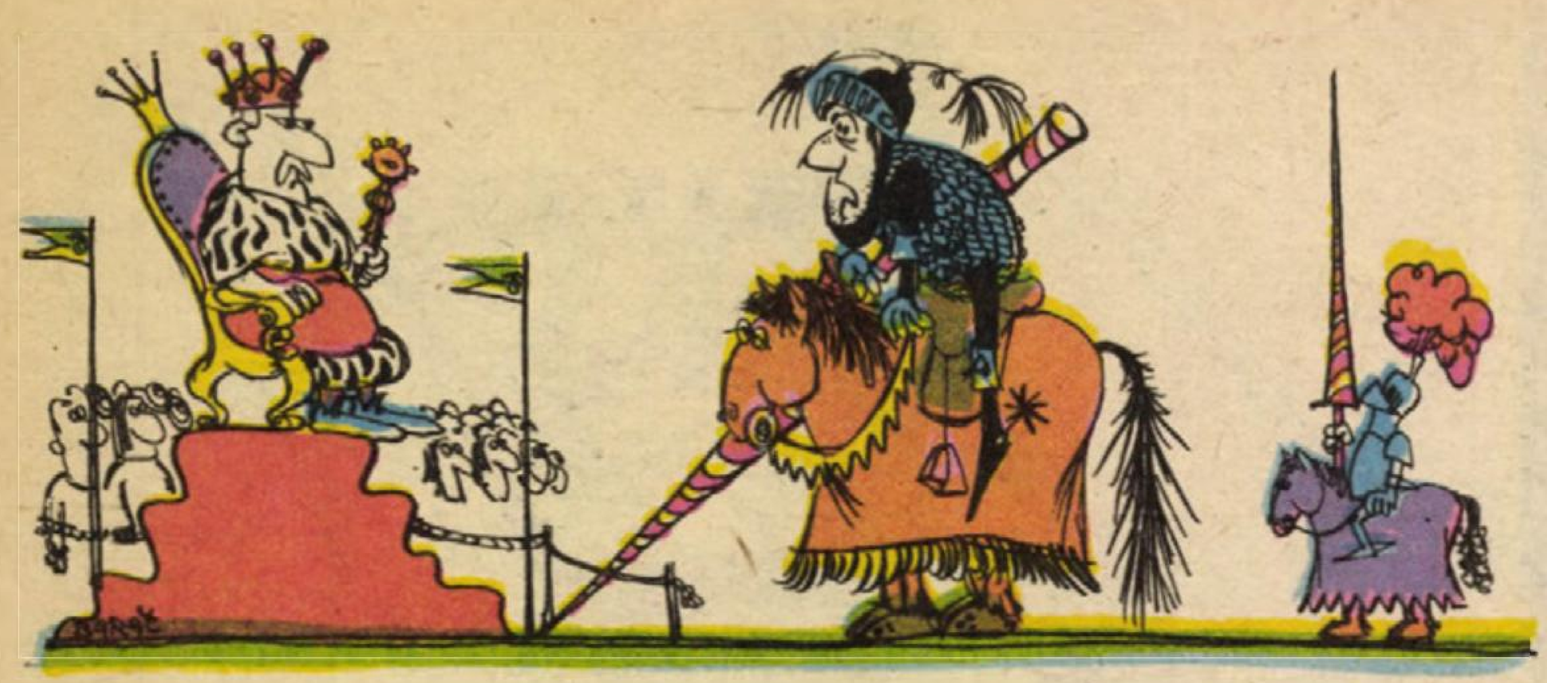
A film külföldi forgalmazásában elért sikereket a hipnotizőrök fesztiváljának különdíja nagyban segítette, egyúttal több ország ideggyógyintézete megvásárolta, és esténként folytatásokban vetítik az ápoltaknak. Sajnos, hazánkban nem váltotta be a várt reményeket. Üres házakkal játszották mozijaink, ezért a filmátvételi bizottság a mozivállalatokkal karöltve, nagyszabású felmérésekbe kezdett. Negyvenezer kérdőívet osztottak szét a megfelelő szociológiai rétegeknek, melyeken mindössze egy kérdés volt: „Ön miért nem nézte meg a Krumpli című bugyuta filmet?"

A beérkezett 4 válasz tükrözi a különböző rétegek egyöntetű álláspontját.

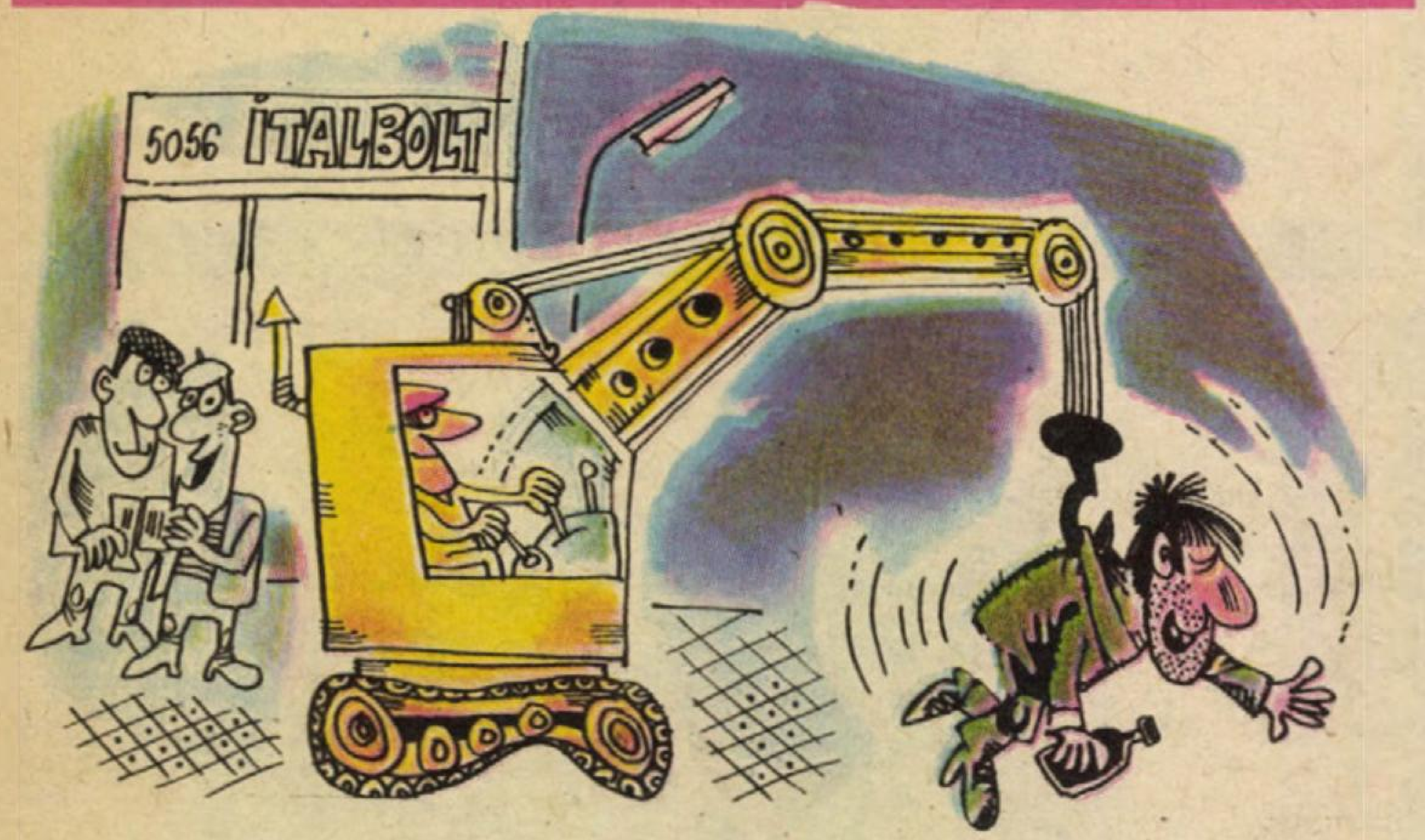
Selmeczi Tibor

NYÁRI FŐPRÓBA

– Fenség, a lovagi torna helyett nem lehetne inkább tévétornát rendezni?

– Italboltunk legújabb szolgáltatása a díjtalan házhoz szállítás...

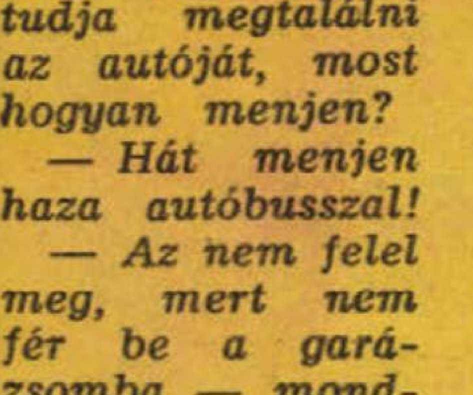
– Nem tud pókerozni! Ha jó lapja van, csóválja a farkát!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Éjjel egy berúgott férfi panaszkodik a járókelőknek, hogy nem tudja megtalálni az autóját, most hogyan menjen?

– Hát menjen haza autóbusszal!

– Az nem felel meg, mert nem fér be a garázsomba – mondja szomorkásan a részeg.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335–718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/21 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

VÁLÓOK

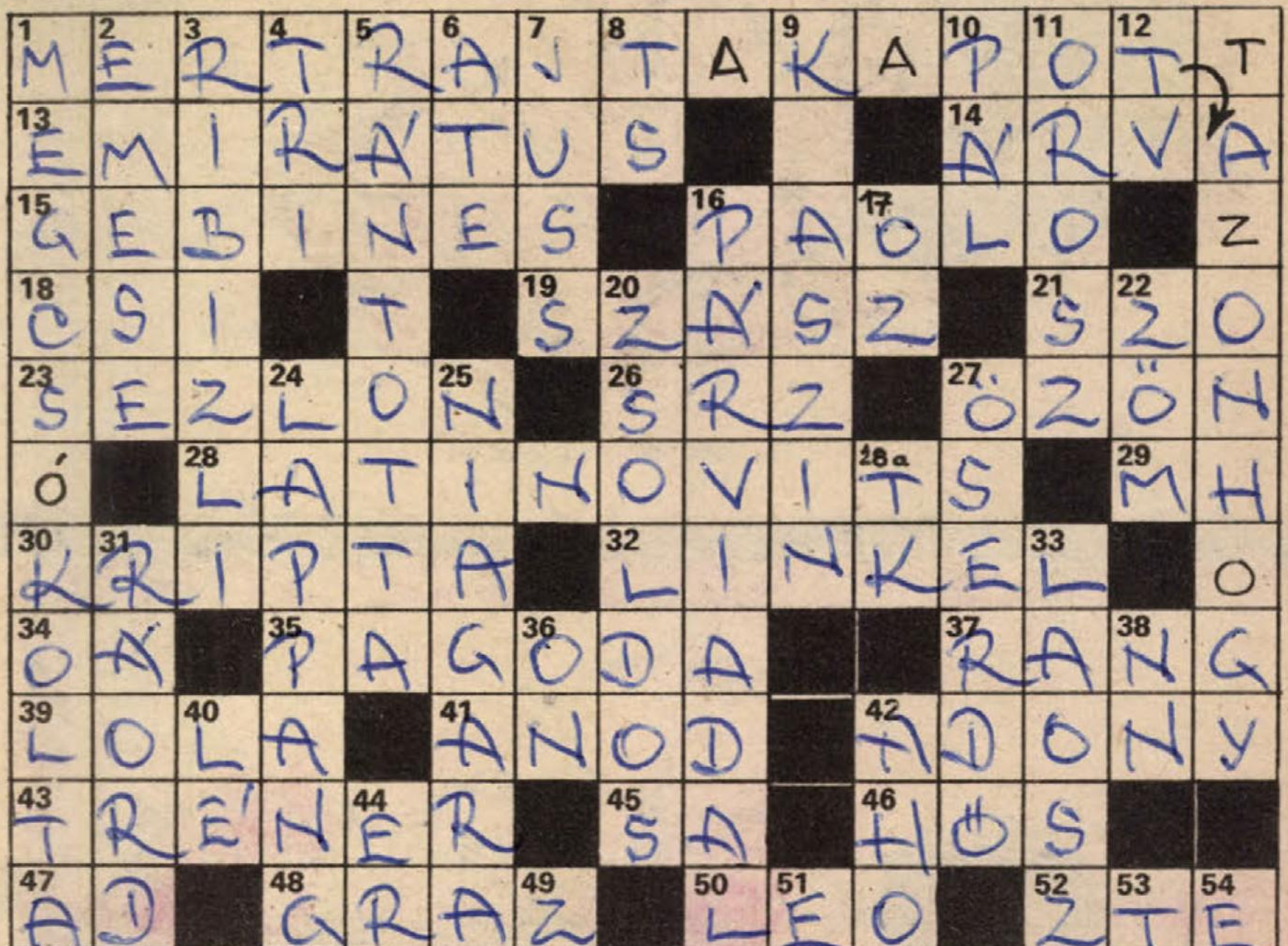
— Miért mondott fel a titkárnőd? — kérdi Kapornaitól, az Első Magyar Utolsó Művek igazgatójától a barátja. — Vízszintes 1 — függőleges 1 — hangzik a felelet. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb május 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Közel-keleti államforma
14. Anyátlan-apátlan gyerek
15. Az önelszámoló kisvendéglő vezetője
16. Olasz férfinév (Veronese keresztneve)
18. Z-vel a végén: madár
19. Német népcsoport
21. A beszéd legkisebb egysége
23. Pihenésre szolgáló bútordarab
26. S. R. Z.
27. Áradó bőség
28. Kiváló színművészünk
29. M. H.
30. Épület a temetőben
32. Nem mond igazat
34. Gyermeksírás
35. Buddhista templom
37. A katonai rendfokozatok gyűjtőneve
39. .... Montez (híres kalandornő a 19-ik században)
41. Pozitív töltésű elektród
42. Fejér megyei nagyközség a Duna mellett
43. A sportoló „ura és parancsolója"
45. S. A.
46. Rendkívül bátor ember
47. Latin prepozíció, magyar ige
48. Nagy város Ausztriában
50. Több pápa neve volt
52. Zalai sportegyesület
55. Időhatározó és szovjet repülőgéptípus
57. Háziállat
59. Ámulat egynemű betűi
61. A leghíresebb haramiavezér monogramja
62. Lélegzet — németül
64. A legnagyobb dél-amerikai államból való
67. Hengerelt vaslemez
69. Tizedmásodpercek mérésére is alkalmas óra
71. A dinár századrésze

FÜGGŐLEGES

2. Az Árpád-ház ősanyja a monda szerint
3. Savanykás gyümölcs
4. ... gonometria
5. Tojásból készült étel
6. A 62 vízszintes első három betűje
7. Örökség
8. A 28 vízsz. vége
9. Szovjet államférfi és diplomata (1870—1926)
10. A jelenlegi pápa neve
11. A Szovjetunió egyik népe
12. A tömegkommunikáció eszköze
16. Küzdelem, harc két ember között
17. Emlékezetes mesefilm
20. Fizetett katona
22. Valamely tömegnek a nagyobb része
24. Észrevétlenül megbújik valahol
25. Természeti látványosság az USA-ban
27. Dzsungel
28/a. T. K.
31. Ráüvölt
33. Ázsiai ország
36. Fémes elem
38. Azonos betűk
40. Folyékony dolog
42. Edgar Allan Poe híres versének címe
44. Fizikai egység
49. A szarvasmarhafélék családjába tartozó állat
51. Helyhatározó („ezen a helyen")
53. Marx Károly szülővárosa
54. S
56. Rosszul táplált ló
58. A bárium vegyjele
60. Amiben a lóversenyen csalódik a játékos
63. Nem ugyanaz
64. Csomó a spárgán
65. Z. S. E.
66. Gyereke van
68. D
70. Helyrag

A BÍRÓSÁGON

című keresztrejtvény megfejtése:

„Egyetlenegy ruhát, de a feleségem négyszer kicseréltette."

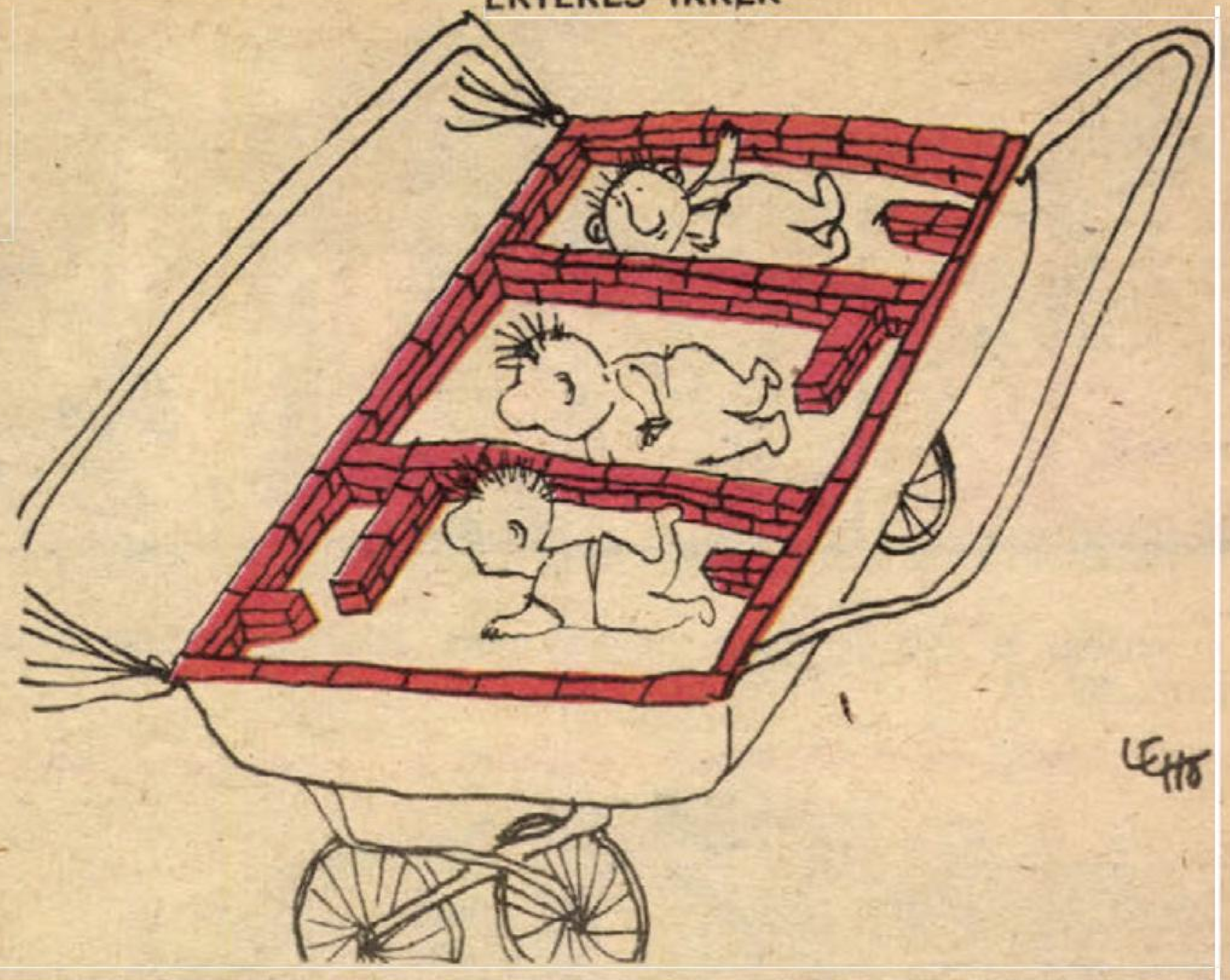
A nyertesek közt — mint ahogy azt a múlt heti szerkesztői üzenetekben közöltük — ezen a héten nem osztottunk ki jutalmakat.

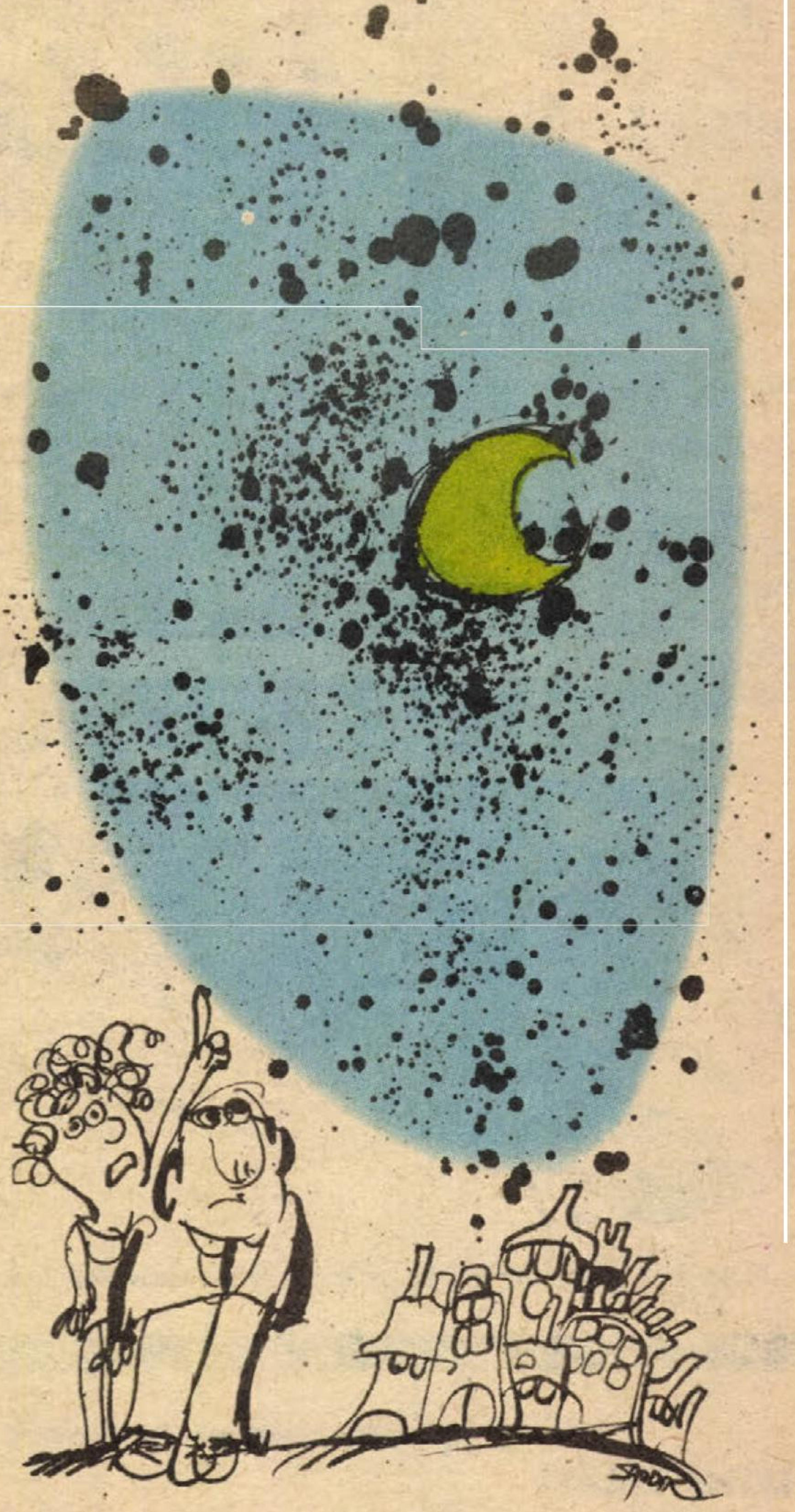
TALÁLT NŐ

– Én láttam meg előbb!

ÉRTÉKES IKREK

– Látom, hogy már nem szeretsz! Már azt is elfelejtetted, hogy melyik csillagot választottuk?

CSALÓDOTT FÉRFI

– Maga éppen olyan sokat beszél, mint a feleségem...

A FALU ÉS A VÁROS TALÁLKOZÁSA

